

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી
જેમની પાંચમી પુણ્યતિથિ પોષ શુદ્ધ ૧૧ના રોજ ઉજવવામાં આવી.

પુસ્તક ૬૬ થું]
ખ. સ. ૧૯૪૯
વીર સં. ૨૪૭૬

પોષ-મહા

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

અંક ૩-૪
૨૫ શ્રી હીસંગમ્બર
વિક્રમ સં. ૨૦૦૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦

પુસ્તક ક્રંદિ અંક ૩-૪	પોષ-મહા	વીર સં. ૨૪૭૬ વિ. સં. ૨૦૦૬
-----------------------	---------	------------------------------

અનુક્રમણિકા

૧	સન્માન-સમારંભ ...	૬૬
૨	સભાનું સન્માન-પત્ર ...	૬૮
૩	સમાજવ્યવસ્થાને નિર્મૂળ ન કરે (શ્રી નટવરલાલ માણેકલાલ સુરતી)	૭૦
૪	જૈન ધર્મ સ્વતંત્ર ને પ્રાચીન ધર્મ છે (પ્રિન્સિપાલ પ્રતાપરાય મોહનલાલ મોદી)	૭૫
૫	સંઘના મેળાવડાનો હેવાલ ...	૮૨
૬	સંઘનું સન્માન-પત્ર ...	૮૩
૭	સમાજના ઉત્કર્ષમાં જ્ઞાતિ ઉત્કર્ષ (શ્રી હરસિદ્ધલાલ દીવેડિયા)	૮૫
૮	શ્રી મોતીચંદભાઈનો જવાબ ...	૮૮
૯	સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી ... (મૌકિક)	૯૦
૧૦	પ્રશ્નોત્તર ... (પ્રશ્નકાર-ઉત્તમચંદ બીખાભાઈ-પુનાકેપ)	૯૧

“પ્રકાશ” ની પ્રકાશન તારીખ

“શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિકની પ્રકાશન તારીખ ૧૯૫૦ ના જાન્યુઆરીથી તા. ૧૫ મી સુકરર થઈને આવી છે. આ વખતનો અંક પોષ-મહાના સંયુક્ત અંક તરીકે બહાર પાડેલ છે, તો હવે પછીનો કાલજન માસનો અંક તા. ૧૫ મી ફેબ્રુઆરીના રોજ પ્રગટ થશે.

“પ્રકાશ” સહાયક ફંડ

ગત માસમાં જણાવી ગયા પછી નીચે પ્રમાણે સહાય મળી છે જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવે છે

પરના અગાઉના

૧૫) સુનિરાજશ્રી ચિદાનંદસાગરજી મહારાજના ઉપદેશથી

૭) શાહ જેર્સીંગભાઈ સોમાભાઈ કપડેજ

૬૧) બહેન વેજબાઈ બલના

૧) શાહ રાયચંદ મૂળજી મોરબી

રૂ. ૮૨) કુલ

પૂજા ભણાવવામાં આવી

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજીનો પાંચમી પુણ્યતિથિ નિમિત્તે પોસ્ટ શુદ્ધ ૧૧ ને શનિવારના રોજ સભાના મકાનમાં પ્રભુજી પધરાવી સવારના નવ કલાકે શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૬ મું.
અંક ૩-૪.

: પોષ-મહા :

{ વીર સં. ૨૪૭૬
વિ. સં. ૨૦૦૬

સાહિત્ય-ઉપાસક, સમાજસેવક
શ્રીયુત મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા
સોલિસિટર
શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંજ્ઞાના માનવતા પેટ્રન

સન્માન-સમારંભ.

[શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી તા. ૭-૧૨-૪૯ના રોજ શ્રીયુત્તમોત્તમ મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયાના સન્માન નિમિત્તે કરેલ મેળાવડાનો દ્રુક હેવાલ].

શ્રીયુત્તમોત્તમ મોતીચંદ ગિ. કાપડીયાને સન્માનપત્ર અર્પવાનો મેળાવડો તા. ૭-૧૨-૪૯ સં. ૨૦૦૬ માગશ્વર વદિ ખીજ બુધવારે આપણી સભા તરફથી ભાવનગરના નિવૃત્ત નાયબ દીવાન શ્રી નટવરલાલ માણેકલાલ સુરતીના પ્રમુખપદે યોજાયો હતો. આ મેળાવડામાં જૈન ગૃહસ્થો ઉપરાંત જૈનેતર ગૃહસ્થોની પણ વિશેષ પ્રમાણમાં હાજરી હતી. પ્રારંભમાં સભાના સેક્રેટરી શ્રી દીપચંદભાઈએ આ સન્માનપત્ર અંગેની પરિપત્રિકા સભા સમક્ષ વાંચી હતી અને ત્યારબાદ શ્રી યુક્તાગચંદ આણંદજીએ પ્રમુખપદ સ્વીકારવા માટે નટવરલાલ-ભાઈને વિનંતિ કરતાં, તેઓની રાજ્ય અને પ્રાંત તરફની નિષ્ઠાપૂર્વકની માનહારી સેવાની પ્રશંસા કરી હતી. શ્રી નટવરલાલભાઈએ પ્રમુખસ્થાન સ્વીકારતાં કહ્યું કે-આ પ્રસંગ નિમિત્તે જૂના અને પરિચિત ભાઈઓને મળવાની પોતાને તક મળી એ માટે હું મારું સદ્ભાગ્ય માનું છું. ત્યારપછી એમણે શ્રી મોતીચંદભાઈની જૈન ધાર્મિક સાહિત્યની સેવા, મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનું એમનું કાર્ય તથા એમની દેશસેવાનો ઉલ્લેખ કરી સભાએ યોગેલા આજના પ્રસંગની યોગ્યતા દર્શાવી હતી.

ત્યારબાદ શ્રી વિઠ્ઠલદાસભાઈએ આવેલા સંદેશોમાં વાંચ્યા બાદ સભાના સ્થાયી પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓ. દોશીએ જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, જૈન ધર્મ પ્રકાશ (માસિક) અને સભાએ છેલ્લા ૬૦ વર્ષમાં પ્રકટ કરેલાં પ્રકાશનો-જોમાં શ્રી મોતીચંદભાઈનાં લખેલાં દસ અગ્રીયાર હજાર પૃષ્ઠનાં પ્રકટ કરેલાં પુસ્તકોનો પણ સમાવેશ થાય છે, તેનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. એમણે કહ્યું હતું કે-દેશકાળને અંગે સાહિત્ય પ્રકાશનમાં પણ ફેરફાર થતો જાય છે. પહેલાં તપ અને સંયમનું પ્રાધાન્ય ધરાવનારાં પુસ્તકો લખાતાં. બ્યારે અત્યારે જન-સમાજની સેવા કરવાનું માનસ પ્રાધાન્ય ધરાવે છે. એટલે એવાં પ્રકાશન તરફ ધ્યાન આપવામાં આવે છે. જૈનોમાં સાહિત્ય સેવા કરનારા વિદ્વાનોની સંખ્યા અને એમનું સાહિત્ય ઓછું છે તેનું કારણ તો એ છે કે-અમે વશિક છીએ. ઉપસંહાર કરતાં એમણે મોતીચંદભાઈનાં સંયમ અને એમની અભ્યાસશીલતા સંખ્યા વિવેચન કર્યું હતું.

શ્રી ભાઈચંદભાઈ અ. વડીલે કહ્યું કે-આ પ્રસંગને અનુરૂપ મોલતા માટે યોગ્ય વ્યક્તિ તો એમના મિત્ર કૃત્યંદભાઈ છે. જૈનભાઈઓમાં સામાન્યતઃ સંકુચિત વૃત્તિ જોવામાં આવે છે પણ મોતીચંદભાઈ અને પરમાણુદભાઈ તો જૈન સમાજમાં ધણી આગળ વધી ગયા છે. આ બન્નેને પહેલાં હિંદી અને પછી જ જૈન છે. શ્રી કૃત્યંદભાઈએ “નિશ્ચય દષ્ટિ હૃદય ધરીને વ્યવહારનું પાલન” કરનાર તરીકે મોતીચંદભાઈના જીવનનો સક્ષિપ્ત ઇતિહાસ કહી એના નિમિત્તરૂપ પોતાના રત. પિતા અને રવ. કુંવરજીભાઈની અસર જણાવી હતી. શ્રી યુક્તાગચંદ લલ્લુભાઈએ મોતીચંદભાઈના વિવિધભાનાં જીવનનો ઉલ્લેખ

(૬૬)

શા
પૂ

કરી તેમણે લખેલાં પુસ્તકોરૂપી પુણ્યપ્રસ્થાનથી સુવાસ લેવાનો અનુરોધ કર્યો હતો. એમણે કહ્યું હતું કે-સામાન્યતઃ વક્રીયોનું જીવન રાશદેય રહિત હોય છે. કેમકે આજ એને એક અસીલ હોય છે તો કાલ બીજો હોય છે. આપણને નકામાં ટાપલાં કરવાનો વખત મળે છે પરંતુ ખરી સેવા માટે સમય મળતો નથી, આ માટે આપણે મોતીચંદભાઈના જીવન ઉપરથી દાખલો લેવા જેવું છે. આજ એમનો જન્મદિવસ હોય એમને અભિનંદન આપી હું એમનું લાંબું આયુષ્ય ઇચ્છું છું.

ગ્રો. રવિશંકર જોશીએ, વાણિજ્ય અને અર્થપ્રાપ્તિની પરિસ્થિતિમાંથી બહાર નીકળી મોતીચંદભાઈએ વ્યાપાર, વિદ્યા, તેનો ઉપયોગ અને તેના પ્રચારનો જે સર્વાંગી વિકાસ સાધ્યો છે તે વિગતથી સમજાવ્યું હતું અને કહ્યું હતું કે અત્યારે હિંદમાં સમાજસેવાના ક્ષેત્રમાં માનવતાની મોટી ખોટ પડી છે ત્યારે શ્રી મોતીચંદભાઈ માનવતાની મૂર્તિ સમા છે. ત્યારબાદ સભાના સેક્રેટરી શ્રી. અમરચંદ કુંવરજીએ સન્માનપત્ર વાંચ્યું હતું.

શ્રી મોતીચંદભાઈએ પોતાને મળેલા માનનો જવાબ આપતાં કહ્યું કે-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા મને માનપત્ર આપે તે ઘટતું લાગતું નથી. મેં તો આ સભાનો ખૂબ લાભ લીધો છે. અને સભાએ મારા પુસ્તકનું પ્રકાશન કરીને મને ઊલટો આભાર નીચે મૂક્યો છે. આપે તે નાની વાતને મોટી કરી જતાવીને આપના સૌજન્યનું દિગ્દર્શન કરાવ્યું છે. મારી વર્તમાન સ્થિતિ મારા રવ. કાકા કુંવરજીભાઈને આભારી છે. અને તેથી હું માન પામી છલકાઇ જઉં એવી આપ કૌર્ષ કરવા કરશે નહીં. માનપત્રને લાયક માણસ ન્યાસુધી તે જીવતો હોય ત્યાં સુધી હોય નહીં. મારા પછી જ તે લાયક થાય છે. માણસને એની હયાતીમાં માન દેવું એ જોખમની વાત છે. પરંતુ આપનાં પ્રેમ અને આગ્રહને હું અસ્વીકાર કરી શક્યો નહીં. મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનું કામ કરવામાં મેં કાંઈ જ ક્યું નથી એમ હું માનું છું. એ મારા જોખમની પ્રવૃત્તિ હતી. અને મુંજાની બીજી સાહ સીતે સંસ્થાએનું જેમ મારે કામ કરવું પડે છે તેમાં આ એક વધારે સંસ્થા છે. હું આપને ઠોંગ કરીને નથી કહેતો, પણ મારું એકેય કામ એવું નથી કે જેથી હું આ માનને પાત્ર ગણાઉં. આપણું જે થોડું ઘણું પુરૂષ હોય તેમાં પોતાની પ્રશંસા સાંભળીને કે તે સાંભળવાની ઇચ્છા કરીને ઘટાડો ન કરવો એનું શિલ્પણ મેં મારા કાકા રવં શ્રી કુંવરજીભાઈ પાસેથી મેળવ્યું છે. બાકી તો દ્રવ્યથી અને ભાવથી આનંદ વર્તે છે. આપ સર્વ સભાના ઉત્કર્ષમાં ઉમળકાભરે પ્રવૃત્ત થશે અને સભાની સુવાસને વિશેષ પ્રસારાવશે એ આશા અરથાને નથી.

છેવટમાં પ્રમુખશાનેથી શ્રી નટવરલાલભાઈએ ઉપયોગી પ્રવચન કરેલ, જે આ જ માસિકમાં વિસ્તારથી આપ્યું છે.

સન્માન પત્ર.

સ્વધર્મપ્રેમી સાક્ષરવર્ય,

શ્રીયુત મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા

બી. એ. એલએલ. બી. સોલીસિટર

મુંબઈ તથા ભાવનગર.

અમારા ભાવનગર શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના સભ્યોને આ સન્માન પત્ર આપને અર્પણ કરતાં ઘણો આનંદ અને સંતોષ થાય છે.

આપ ભાવનગરના ધર્મપ્રેમી સુપ્રસિદ્ધ શેઠ આણંદજી પુરુષોત્તમના કુટુંબમાં જન્મેલા છો. આપના પિતાશ્રી સ્વ. શેઠ ગિરધરભાઈ અમારા ભાવનગર શ્રી સંઘમાં અગ્રગણ્ય હતા. ઘણા વર્ષો સુધી તેઓશ્રી સંઘના પ્રમુખ હતા. અનેક ધર્મ અને વ્યવહારના કાર્યો તેઓશ્રીના હસ્તે થયા છે. આપના કાકાશ્રી સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈ અમારી સભાના સ્થાપક, પોષક અને વર્ધક હતા. સભાની હાલની ઉન્નતિ તેઓશ્રીની આજીવન અવિરત કાર્યક્ષમતાને આભારી છે.

આવા ધર્મપ્રેમી સંસ્કારી કુટુંબમાં જન્મવાથી આપનામાં ધર્મપ્રેમ, સેવાભાવ અને સાહિત્યરસ વારસામાં આવેલ છે.

નાનપણમાં પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ અને પંન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીનો આપને સમાગમ મળવાથી ધર્મભાવના આપના જીવનમાં જાગૃત થયેલ છે.

કોલેજ અને યુનિવર્સિટીમાં ઉચ્ચ કેળવણી લીધી છતાં, અને સોલીસિટરના ધંધા જેવા અતિ પ્રવૃત્તિવાળા ધંધામાં આપે જીવનનો મુખ્ય ભાગ વીતાવ્યા છતાં, ધાર્મિક ક્રિયા ઉપર પ્રેમ તથા ત્રત-નિયમો પ્રત્યે દૃઢતા આપના જીવનમાં જોતપ્રોત રહ્યા છે.

શ્રી જૈન ધર્મનો આપનો અભ્યાસ ઊંડો અને મર્મગ્રાહી છે. આપે ઉપમિતિભવપ્રપંચ, અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ, શાંતસુધારસ ભાવના, શ્રી આનંદધનજીના પદોત્તુ વિવરણ આદિ અનેક આધ્યાત્મિક ગ્રંથો લખ્યા છે. વ્યવહાર-કૌશલ્ય જેવું વ્યાવહારિક સાહિત્ય પણ આપે પુષ્કળ લખ્યું છે.

અંક ૩-૪]

સન્માન-પત્ર

૬૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા મારફત આપનું સમગ્ર સાહિત્ય છપાયેલ છે. “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિકને આપના લેખો કાયમ મળ્યા છે, અને હજુ પણ મળતા રહે છે. “પ્રકાશ” નો વિકાસ ઘણે અંશે આપને આભારી છે.

આપણા યુવકોને મુખ્ય જોવા પ્રવૃત્તિવાળા શહેરમાં કેળવણીના સાધનો સુલભ થાય તેવા હેતુથી આપે સતત પુરુષાર્થ કરી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જેવી મહાન કેળવણીની સંસ્થા ઊભી કરવામાં મોટો ફાળો આપ્યો છે. તેની કદર તરીકે મુખ્યમાં ભવ્ય મેલાવડો કરી આપને મોટી રકમની પર્સ થોડા વખત પહેલાં એનાયત કરવામાં આવી છે. જે રકમમાં આપે પોતાના તરફથી ખીલ રકમ ઉમેરી કેળવણી અને સાહિત્યના કામમાં જ વાપરવા વિદ્યાલયની કમિટીને સુપ્રત કરી છે.

આઝાદીની લડતમાં આપે ભાગ લીધો છે, અને જેલનિવાસ પણ ભોગવ્યો છે. મુખ્યની રચુ. કોર્પોરેશનમાં પણ આપે કિંમતી સેવા બજાવેલ છે.

આપના જેવું દૃષ્ટાંતરૂપ સર્વાંગી જીવન ગાળનાર સૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત અને મુખ્યમાં ઓછા ગૃહસ્થો મળી શકે છે.

દોઢેક વર્ષ ઉપર પશ્ચાત્તને મોટો વ્યાધિ આપે ભોગવેલ છે. તેમાંથી પૂર્વ પુણ્યના થોડે આરોગ્ય પ્રાપ્ત કરી અમારી હાથે હરતાફરતા, ધર્મ અને સમાજસેવાના સવાલોની ચર્ચા કરતા જોઈ અમને ઘણો આનંદ થાય છે.

આપ તંદુરસ્ત રહો અને સાહિત્ય, ધર્મ, કેળવણી, સમાજસેવા અને રાષ્ટ્ર-સેવાના કામોમાં સલાહ અને દોરવણી આપવા આપ ભાગ્યશાળી બનો એવી અમારી પરમાત્મા પ્રત્યે અંતઃકરણની પ્રાર્થના છે.

લિ. સેવકો,

મેળાવડાના પ્રમુખ—રા. નટવરલાલ માણેકલાલ સુરતી

શ્રી જીવરાજલાલ ઓધવજી દોશી	શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ
પ્રમુખ	શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ શાહ
શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠ	આ.સેક્રેટરીઆ
ઉપપ્રમુખ	તથા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના
	અન્ય સભાસદો

સં. ૨૦૦૬ માર્ગશીર્ષ કૃષ્ણ દ્વિતીયા, તા. ૭-૧૨-૪૬ શુક્રવાર, ભાવનગર.

સમાજવ્યવસ્થાને નિર્મૂળ ન કરો.

सद्गुरुभ्यो।

શ્રી માતાયિદમાહ
અને તેમા જીવન-
કાર્ય વિષે જોટલી માહિ-
તીના હું હાવા કરી
શકું એના કરતાં ઘણી
વધુ માહિતી અને
અંગત પરિચય ધરાવ-
નારા આગળના વક્તા-
ઓએ વિસ્તારથી આ
પ્રસંગને ઉચિત ધણું
કહ્યું છે, તેમાં મારા
તરફથી ખાસ ઉમેરો
કરવાનું રહેલું નથી,
પણ આગળના વક્તા-
ઓએ ને કહ્યું છે તે
ઉપરથી મને જે સહજ
વિચાર સૂઝ્યા છે તે
આપની સમક્ષ રજૂ
કરવા રજા લઉં છું.

શ્રી જીવરાજ-
લાલએ શ્રી મોતીચંદ-
લાલના પ્રસિદ્ધ અને
અપ્રકટ પુસ્તકોની
નામાવલિ આપણી

श्रीयुक् नटवरदास भाण्डुकदास सुरती B. A. LL. B.
निवृत्त नायक द्विवान, भावनगर

સમક્ષ વાંચી જતાવી છે અને તેમનાં પુસ્તકોની ગુણવત્તાની દૃષ્ટિએ એ પુસ્તકોને બેચે બેચે જીલ્લાવર્તી અભ્યાસ કર્યો છે, તે શ્રી કૃતેહચંદ્રબાબુએ તેની સમીક્ષા પણ કરી છે.

શ્રી મોતીચંદલામહેજી બીચું કાંમ્ નહિં અને માત્ર આ પાશ્વર્ગ પુરતકોનું આયોજન અને પ્રકાશન કયું હતું તેા પણ તેજો સર્વથા સન્માનને પાત્ર ગણાત, પણ તેમની સેવા એ પુરતકોના પ્રકાશન પૂરતી મર્યાદિત નથી, વ્યવહારિક ક્ષેત્રમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જેવી બજેટ અને અનુકરણીય સંસ્થાદારા સમગ્ર જૈન કોમની સેવા કરી છે, પણ શ્રી મોતી-

ચંદ્રભાષ દ્વારા આ પ્રકારની સેવા થાય એમાં કોઈ ખાસ નવાઈ જેવું નથી કારણ તેમના સદ્ગત પિતાશ્રી ગિરધરભાષએ ભાવનગર જૈન સંઘનો કારભાર આજીવન ઉપાશ્રય હતો. વ્યવહારિક સેવાનો વારસો તેમના પૂજ્ય પિતાશ્રી પાસેથી શ્રી મોતીચંદ્રભાષને સાંપડ્યો છે.

અને ધાર્મિક સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં શ્રી મોતીચંદ્રભાષએ જે સેવા કરી છે તે જ્ઞાન તેમના સદ્ગત કાકાશ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજીભાષ, જેઓ આદર્શ જૈન હતા અને જેમણે સમગ્ર જીવન એક ચુસ્ત બાંધણીને પણ અદેખાઈ આવે એવી રીતે જૈન શાસ્ત્રોત્તુ અધ્યયન-અધ્યાપન કરાવવામાં વ્યતીત થયું હતું તેમની પાસેથી સાંપડ્યું હતું.

અમદાવાદ જેવા શહેરોનાં જૈન ગૃહસ્થો આર્થિક દૃષ્ટિએ વધારે માતૃચર અને આગળ પડતા હશે પણ જૈનધર્મ અને સંઘની સાચી તાત્વિક સેવાના કાર્યમાં બીજા કોઈપણ શહેરના જૈન સંઘ કરતાં ભાવનગર જૈન સંઘની પ્રતિષ્ઠા ઉતરતી નથી, અદેકે થોડે અંશે પણ કોઈક આગળ પડતી છે એમ કહેવામાં કોઈ અતિશયૈકિત નથી એટલે ભાવનગરમાંથી પ્રસંગોપાત શ્રી મોતીચંદ્રભાષ જેવી વ્યક્તિ જૈનધર્મ અને કોમના ઉત્કર્ષને માટે આજીવન સેવા કરનારી સાંપડે એ રવાબાવિક છે.

હું સનાતની હિંદુ છું. સનાતનીઓના સમુદાય ઘણો વિશાળ છે, અને તેમાં જૂટી-છવાઈ મહાન વ્યક્તિઓ જીવકાળમાં બહાર આવી છે અને અત્યારે પણ મોબહ છે, પણ તે સાથે મારે ખુલ્લા દિલથી કબૂલ કરવું જોઈએ કે જેટલે અંશે ધર્મની પ્રજ્વાલિકા અને તેની આચારમર્પાદા જૈન સમાજમાં આપાલકદ્દ રહી અને પુરુષ વર્ગમાં વ્યવહારની રીતે અમલમાં મુકાતી-તેઓના હંમેશના જીવનમાં ચરિતાર્થ થતી જોવામાં આવે છે-તેટલે અંશે સનાતની સમાજમાં પ્રતિત થતી નથી.

આ માત્ર જૈન ભાષ્યોના મેળાવડો છે માટે ભલું મનાવવા ખાતર કહું છું એમ નથી, આ મારો પ્રમાણિક અભિપ્રાય લાંબા વખતથી હું ધરાવું છું અને બીજા પ્રસંગે પણ મેં વ્યક્ત કર્યો છે.

શું તેમના સાધુસમાજમાં કે ગૃહસ્થવર્ગમાં, ધાર્મિક પ્રજ્વાલિકા જૈન સમાજમાં જે પ્રમાણમાં જીવન્ત અને ચેતનવંતી રહી છે એટલી બીજા કોઈ કોમમાં ભાગ્યેજ રહી હશે, અને તે માટે જૈન કોમ વ્યાજબી ગૌરવ લઈ શકે છે.

મારા મિત્રશ્રી જીવરાજભાષએ પોતાના જૈન ભાષ્યોત્તુ માનસ અધિકાંશ આર્થિક ઉપાજન તરફ દળેલું છે અને ધાર્મિક સાહિત્યથી વિમુખ નહિં તો તે તરફ ઉઠાસીતતા છે એવી ટીકાર કરી છે, એ વાત બરાબર નથી. વસ્તુરિથિત મેં ઉપર કહ્યું તેમ તદ્દન ઉલટી અને જેને માટે જૈન કોમ વ્યાજબી અભિમાન લઈ શકે તેવા પ્રકારની છે, અને મારા આ કથન માટે આ જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ જનલંત દર્શાવે પૂરું પાડે છે.

આ કોમી મેળાવડો છે અને જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા જે રતુર્ય કાર્ય કરી રહી છે તેમાં કોમની અસ્મિતા ને અભિમાન રહેલાં છે પણ આજે કોમનો એ ગુણ નહિં પણ દોષ

મણ્યા છે એટલું જ નહિ પણ જ્ઞાતિ અને કામનો ઉચ્છેદ કરવાની અને Castless and Classless—જ્ઞાતિ અને કામના ભેદભાવ વગરની સમાજવ્યવસ્થા સ્થાપવાની મહા-ત્વાકાંક્ષા સેવાય છે.

અત્યારની જ્ઞાતિ અને કામની વ્યવસ્થા સર્વથા દોષયુક્ત નથી પણ તેમાં દોષ છે એટલે નિર્મૂળ કરવા જેવી છે એમ કહેવું એ વધારે પડતું છે. દોષ તો ઉપર ઉપરના છે અને તે સહેજે તરો આવે છે પણ જ્ઞાતિ અને કામની અસ્મિતા છે તેથી સમાજને કેટલો લાભ છે તેવું મૂલ્યાંકન ઝટ ધર્ષ શકે તેવું નથી.

કેટલાક મૂક આશ્ચર્યોદો એવા હોય છે કે—જ્યારે તેવું અદર્શન થાય ત્યારે જ તેની સાચી કીમત આંકી શકાય. ધારો કે—જ્ઞાતિ અને કામ એકદમ નિર્મૂળ થાય તો અત્યારે જ્ઞાતિ અને કામ દ્વારા જે ઉપયોગી કાર્યની સેવા થાય છે તે સેવાકાર્ય ઉપાડી લે તેવી બીજી વ્યવસ્થા ઉપલબ્ધ છે કે દુરત દુરતીમાં લાવી શકાય તેમ છે કે કેમ ? તે પ્રશ્ન વિચારણીય છે.

શ્રી મેતીચંદભાઈ જેના આત્મા સમાન છે તે મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનો જ દાખલો લઇએ.

કામના યુવકોની ફળવણી માટે જે કીમતી સેવા આ વિદ્યાલયદ્વારા અત્યારે થાય છે તે તેના અભાવે શક્ય બનશે ? તેવી જ રીતે જૂદી જૂદી જ્ઞાતિઓ કામ તરફથી વિદ્યાર્થી શુદ્ધ ઉપરાંત સેનિટેશિયમ, હોસ્પિટલ, દવાખાનાં, કામના ગરીબ અને સામાન્ય સ્થિતિના માણસોને વખતસરની યુક્ત મદદ વિ. વિધિવિધ પ્રકારની સેવા અને સમગ્ર પૂરી પાડવામાં આવે છે તેવી સગવડની ભેગવાઈ કામ અને જ્ઞાતિ નાબૂદ થતાં ડાલની સરકાર કે બીજી સમાજવ્યવસ્થા સ્થપાય તે પૂરી પાડી શકશે ?

હજી અહીં સારે નસીબે કે કમનસીબે સમાજવાદી કે સામ્પ્રવાદી સરકાર સત્તા ઉપર આવી નથી. અત્યારની સરકાર આપણા ભાઇઓની જ બનેલી છે અને દેશના જરૂરી ઉપ-યોગી ખર્ચને માટે કર (Taxation)માં સારો વધારો કરવો પડ્યો છે, લગભગ કરની અંતિમ હદ—(Taxationની લીમીટ)ને તે પહોંચી ગઇ છે જ્યાં ફળવણીની દાય ધરેલી કેટલીક યોજનાઓ તેમને પડવી મૂકવી પડી છે. માધ્યમિક શિક્ષણ—(Secondary school)-નો બોલો પોતાને માથેથી ઉતારી ખાનગી લેકોના સાફસ ઉપર ઝેડી દેવા માગે છે એમ સાંભળવામાં આવ્યું છે.

બીજી દેશના ઉદ્યોગીકરણની જરૂરી યોજનાઓ પણ આર્થિક સાધનના અભાવે મોડાં પડી છે. આવી પરિસ્થિતિમાં કામ અને જ્ઞાતિની અસ્મિતા ને અભિયાનની લાગણી નહિ રહે, ફળવણી વિ. પ્રદેશમાં જે આર્થિક સહાય અને મદદને પ્રવાહ વહે છે તે જ્ઞાત-વંતના ઉચ્છેદને પરિણામે બંધ થાય તો તેની ગરજ શી રીતે સરશે એ પણ એક મહાન પ્રશ્ન છે. પણ કેટલાક પ્રગતિશીલ વિચારના ભાઇઓ એમ કહે છે કે—જ્ઞાતિ, કામ જેવી સંકુચિત ભાવના પોષતી સંસ્થાઓનો બુતકાગમાં ઉપયોગ લેવે હશે પણ (In the New

set up of world affair) દુનિયાના ફેરવાએલા સંયોગોમાં આ ઘટિત-કામ એક Anachronism છે; આ સંબંધમાં પ્રસિદ્ધ અમેરિકન પત્રકાર Harold Isacs હિંદુસ્થાનના વિભાગીકરણ પછીની અહીંની રચાનિક પરિસ્થિતિના તટસ્થ નિરીક્ષણના પરિણામે તેમના એક પત્રમાં જે અભિપ્રાય વ્યક્ત કર્યો હતો તે લેખ અને ટીકવાનું મને મન થાય છે. તેઓ લખે છે કે:—

“India was able to absorb this staggering blow (of partition) precisely because it still had the old family and cast relationships, which almost alone remained as a social prop in a time of great upheaval.” તેમના એક હિંદી મિત્રે Harold Isacsને વાતચિત દરમ્યાન એમ કહ્યું કે “I don't know how we could have managed otherwise. We never could have taken care of a fraction of the surging mass of Humanity, (Refugees) who came if it had not been for the old caste and family system; quite a paradox, is it not, for those of us whose great aim and struggle has been to do away with the caste system.”

મતલબ કે-જો કે લાખોની સંખ્યામાં આવેલા નિરાશ્રિતોના પુનર્વસવાટ માટે આપણી સરકારે ઘણું કયું છે, અનેતું કરવામાં કંઈ કચાશ રાખી નથી એમ છતાં આ નિરાશ્રિતોનાં યોગાને તાત્કાલિક આશ્રય આપવામાં અને ટેકાણે પાડવામાં સંયુક્ત કુટુંબ અને યાત્રિના સંબંધને લઈને જેટલું શક્ય ગયું છે તેના સુકાળે સરકાર તરફથી લેવાએલા પગલાંઓથી ઘણી અદ્યપાંશ મદદ અને સગવડ આપવાનું બની શક્યું છે. આ વિધાન એટલું ગંભીર છે કે-દરેક વિચારશીલ પુરુષને યાત્રિ અને કામની સંરથા સાંપ્રત પરિસ્થિતિમાં પણ તદ્દન નિરુપયોગી અને નિર્મૂળ કરવા જેવી છે કે તે દ્વારા હજી ઉપયોગી અને જરૂરી સમાજ-સેવા શક્ય હોઈ સજીવન રાખવા જેવી છે તે વિશે વિચાર કરવાની ફરજ પાડે છે.

આજે હિંદુઓમાં સંગઠનની જરૂર છે તેવે વખતે ભૂતકાળમાં જેનો વિચાર સરખેા પણ તેમને આવેો નહોતો તેવી પોતાને હિંદુ જાતિથી અલગ અને ભુદી ગણાવવા આ જૈન કામમાં ભાવના ઉત્પન્ન થઈ છે. આનું કારણ શોધવાની જરૂર છે.

એક તરફથી આપણી સરકાર ધર્મ અને કામથી નિરપેક્ષ આદર્શ સમાજ વ્યવસ્થાના ઉદ્દેશ્ય કરે છે, બીજા હાથ તરફ આપણી પચરંગી ધારાસભા અને તેમાંય મૂળ દેશના બંધારણ ધરા માટે મધ્યસ્થ વિધાન સભા જૂદી જૂદી કામના ધર્મ અને સમાજ-વ્યવસ્થામાં દખલ-દરમ્યાનગીરી થાય એવા ઉતાવળા અને અવિચારી કાયદા-કાનૂનો ધરાવાની પ્રવૃત્તિ આદરી રહી છે. પરિણામે, જૈન કામ જેવી વ્યાપારી કામની અસ્મિતા વિશેષ જાગૃત થાય છે અને પોતાને હિંદુ જાતિથી અલગ ગણાવાની પ્રવૃત્તિ હાથ ધરવાની તેને આવશ્યકતા બજાય છે.

આ ખરેખર અતિ ખેદજનક પરિસ્થિતિ છે અને રિથિત વધારે કથળે નહિં માટે વિચારવંત જનતાએ સવેળા જાગૃત થઈ કાયદેસર યોગ્ય ઉપાય-પ્રયાત્ન હાથ ધરવાની જરૂરી.

આત છે. આનું આનું મને ઘણું કહેવાનું મન થાય છે પણ આ પ્રસંગને માટે એ અપ્રસ્તુત મણિય એટલે વિશેષ કહેતાં અચકાઉં છું અને આટલું અપ્રસ્તુત જેનું લાગે તે મેં કહ્યું છે તે પણ આ સલાનું અસ્તિત્વ અને પ્રવૃત્તિ ધાર્મિક અને કામી લાગણી અને ભાવનાને આભારી છે એટલે અચૂક અંશે ઉપર જે મેં કહ્યું છે તે સાચ અપ્રસ્તુત નહિ લેખાય એમ સમજીને કહ્યું છે.

શ્રી મોતીચંદલાઈની મુંબઈના શહેરી તરીકે અને મુંબઈના એક આગેવાન કોંગ્રેસ કાર્યકર તરીકે તેમની બળવેલી સેવાનો ઉદ્દેશ્ય વકીલ શ્રી બાઇચંદલાઈએ કયો છે, તે ઉપરથી એટલું સ્પષ્ટ થાય છે કે શ્રી મોતીચંદલાઈ જૈન ધર્મ અને કોમના એક સારા સેવક છે તેથી એક શહેરી અને હિંદી તરીકે તેમની ઉપયોગિતા કોઈ રીતે ઓછી થઈ નથી.

મતલબ કે કોમ અને ધર્મની સેવા, રાષ્ટ્રભાવનાને આધક ન હોય તો તે કોઈ રીતે અનાદરણીય નથી.

સમાજ પણ જ્ઞાતિ અને કોમનો બનેલો છે અને જ્ઞાતિ કે કોમ જેટલે અંશે કુળવંશીનો કે બીજો વ્યવહારિક પોતાનો બાર પોતે ઉપાડી લઈને વિકાસ સાધે અને પ્રગતિ કરે તેટલે અંશે આખા સમાજની પણ પ્રગતિ થાય છે અને તે પ્રમાણમાં સમાજને કામ અને જ્ઞાતિ પૂરતો બાર ઓછો ઉપાડવાનો રહે છે. તાર્વિક વાર્તાત્વિક દૃષ્ટિએ તો સંયુક્ત કુટુંબ શું ? કે શું જ્ઞાતિ કે કોમ ? એના પાયામાં અત્યારે લોકપ્રિય અનેલી સમાજ કે સામ્યવાદી વિચારસરણીનો વ્યવહારિક રીતે અમલ થતો જોવામાં આવે છે.

સમાજ અને સામ્યવાદી આદર્શમાં from each according to its capacity ક્ષત્રે to each according to its need દરેક માણસ પાસેથી તેની શક્તિ પ્રમાણે લઈ બીજા દરેકને તેની જરૂરીયાત પ્રમાણે વહેંચણી કરવી એ મૂળભૂત ભાવના સુખ્ય રહેલી છે અને સંયુક્ત કુટુંબ અને જ્ઞાતિમાં પણ જે અંગભૂતો પછાત અને સાધન વગરના હોય તેમને સંભાળવાની, તેમનો બાર ઉપાડવાની છત્રત ભાવના ઓછાવતા અંશે અમલમાં મૂકાએલી જોવામાં આવે છે.

આ અધ્યા વિચારતા પરિણામે જેઓ હાલની સમાજવ્યવસ્થાને નિર્મૂળી કરવાની પ્રવૃત્તિ આદરવા પ્રેરણા છે તેઓએ ધડીબર થોભવાની અને વિચાર કરવાની જરૂર છે કે તેઓ ખરે રહે છે કે ખોટા ?

પ્રસ્તુત અને અપ્રસ્તુત ઘણું કહીને મેં આપનો કૌમતી સમય લીધો છે પણ જે વિષય કાળમાંથી આપણે પસાર થઈ રહ્યા છીએ તેમાં દરેક સમજદાર અને જવાબદાર વ્યક્તિની ફરજ છે કે-પોતે કયાં ઉભા છે ? અને કઈ દિશા તરફ ઠસાઈએ છીએ અને તે ઉત્તરિતો માર્ગ છે કે અવનતિતો તે વિષે શાન્તિથી વિચાર કરવો.

શ્રી મોતીચંદલાઈને સન્માનનો આ સભા, હું અગાઉ કહી ગયો છું તેમ, પોતાને જ માન આપે છે.

શ્રી મોતીચંદલાઈ સારા આરામ્ય સદ્ દીર્ઘાયુ ભોગવે અને આ સભા તેમજ જૈન ધર્મ અને સંધની ઓછા અનેકાનેક સેવા કરવાને શક્તિવાન થાય એમ હું અંતઃકરણથી ઇચ્છું છું. ફરીથી આ પ્રસંગે હાજર રહેવાની મને તક આપી તે માટે આપ સર્વનો ઉપકાર માનું છું.

જૈન ધર્મ સ્વતંત્ર ને પ્રાચીન ધર્મ છે

[ભાવનગર શામળદાસ કોલેજના પ્રિન્સિપાલ પ્રતાપરાય મોહનલાલ મોદીએ શ્રીયુત્તમોત્તમ શિરધરલાલ કાપડીયાને શ્રીયશોવિજયજી મંચમાળા-ભાવનગર તરફથી અર્પણ કરવામાં આવેલ સુવર્ણ ચંદ્રકના મેળાવડામાં પ્રમુખસ્થાનેથી આપેલ મનનીય ભાષણનો ઉપયોગી ભાગ.]

૧. પ્રાચીનતા.

વિદ્વાનો માને છે કે સાંખ્ય, યોગ, જૈન અને બૌદ્ધ એ ચાર જ્ઞાન અને ધર્મના પ્રવાહો સમકાલીન અને દિન્દિના ધણા જ પ્રાચીન ધર્મો છે. દુઃખમય સંસાર-ચક્રમાંથી મુક્ત થવું અને સમ્યક્ જ્ઞાનદારા મોક્ષ મેળવવો એ આ ચારેય દર્શનોનું ખ્યેય છે-જો કે સાક્ષાત્કારની પદ્ધતિમાં ચારેય દર્શનોને મતભેદ છે.

સાંખ્ય, યોગ અને જૈન એ ત્રણેય દર્શનો આત્મા અને અનાત્મા, ચેતન અને અચેતન સ્વીકારે છે. બૌદ્ધ દર્શન કોઈપણ સ્થાતી, નિસ તરત સ્વીકારતું નથી, કેમકે બૌદ્ધ દર્શનમાં અંધી વસ્તુઓ ક્ષણિક છે.

જૈન ને બૌદ્ધ દર્શનોમાં આવો નારિત્વ ભેદ હોવા છતાં એમના ગાંઠ રૂપમાં જે સમાનતા છે, તેથી દિન્દિના જ લેખકોએ કોઈ વાર જૂલ ખાધી છે; ને યુરોપના વિદ્વાનોને જૈન શાસ્ત્રોનો સારો પરિચય ન હતો ત્યારે તો તેમણે એવી જૂલ કરી હતી કે જૈન ધર્મ, એ બૌદ્ધમાંથી નીકળેલો એક ધર્મ છે.

આ જૂલ ધણા વળત ઉપર સુધરી છે, અને યુરોપના વિદ્વાનો ઇચ્છતા થયા છે કે જૈન ધર્મ બૌદ્ધ ધર્મથી અર્વાચીન તો નથી જ કેમકે જૈન અને બૌદ્ધ જનનેના પ્રાચીનમાં

પ્રાચીન પુસ્તકોમાં જન્મેના નામે પરસ્પર સાથે જ આવે છે. નિગ્ગન્થ, નાતપુત્ર મહાવીરના નિર્વાણની જગ્યા પાવાપુરી યૌદ્ધ ગ્રન્થોમાં આવે છે, તેવી રીતે જૈન ગ્રન્થોમાં બુદ્ધના વખતના રામજો વગેરેના નામે આવે છે. યુરોપીય વિદ્વાનો માનતા થયા છે કે મહાવીર ઉત્તરમાં બુદ્ધથી મોટા હતા.

પણ ખરી વાત તો એ છે કે બુદ્ધ ભગવાન તો યૌદ્ધ ધર્મના સ્થાપક હતા, પણ મહાવીર ધર્મના સ્થાપક નહિ, પણ મહાવીરથી ઘણી જૂની એક પરંપરામાં જન્મ્યા હતા. બુદ્ધને બોધિવૃક્ષ નીચે બુદ્ધના તાત્ત્વિક સત્યોનું જ્ઞાન થયું, એમ મહાવીરને જૈન ધર્મના સત્યો જાણ્યા, એમ કોઈ કંઠાણે કહ્યું નથી. બુદ્ધ ભગવાનનો પ્રથમ ઉપદેશ અથવા પ્રથમ આપેલા ઉપદેશોમાં જેમ સિદ્ધાન્તો કહ્યા છે, તેમ મહાવીર વિશે જૈન ગ્રન્થોમાં કંઈ જણાતું નથી. માત્ર મહાવીર શ્રમણ થયા ને ૧૨ વર્ષ પછી કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું, એ બે મુખ્ય બનાવો જૈન ગ્રન્થોમાં મળે છે. બુદ્ધ ભગવાન પ્રથમ કોઈ યુરુ કે યુરુઓના શિષ્ય થયા, પછી એ યુરુઓના સિદ્ધાન્તોથી એમને અસંતોષ થયો અને એ સિદ્ધાન્તોનો બુદ્ધ ભગવાને સાચ કર્યો, એમ યૌદ્ધ ગ્રન્થોમાં છે, પણ એવી કોઈ વાત મહાવીર માટે જૈન ગ્રન્થોમાં નથી કહેવાઈ. મહાવીરને જ્યારે કેવલજ્ઞાન થયું ત્યારે કંઈ નવીન જડ્યું, એમ જૈન સંપ્રદાયમાં નથી કહેવાયું. જ્યારે બુદ્ધ ભગવાનને તો જ્યારે જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું ત્યારે કંઈક તદ્દન નવીન જડ્યું એમ સ્પષ્ટ કહ્યું છે.

ટૂંકમાં મહાવીર જૈન ધર્મના સ્થાપક નહિ, પણ છેલ્લા Prophet-છેલ્લા તીર્થંકર છે. મહાવીરના પૂરોગામી પાર્શ્વનાથ જૈન ધર્મના સ્થાપનામાં સારો ફાળો આપ્યો હતો, એમ મનાય છે. પાર્શ્વનાથ પછી ૨૫૦ વર્ષ મહાવીર થયેલા. ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર (૨૭) માં એક સ્થળે કહ્યું છે કે-પાર્શ્વનાથના એક શિષ્ય અને મહાવીરના એક શિષ્ય મળ્યા હતા, એમણે જન્મેએ જુના મત અને નવા જૈન મતનો સંયોગ-એકતા કરી હતી.

૨. જૈન સંપ્રદાય મુજબ જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા

જૈન મત સ્નાતન છે; અનન્ત તીર્થંકરો થયા છે ને થશે. ચાલતી ‘અવસર્પિણી’માં પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભદેવ ને ૨૪ માં તીર્થંકર વર્ધમાન હતા. બધા તીર્થંકરો ક્ષત્રિય હતા. ૧૯ માં તીર્થંકર મંદ્રી હતા. શ્વેતામ્બર મત મુજબ મહી એક સ્ત્રી તીર્થંકર હતા; પણ દિગમ્બર મત મુજબ મહી, પુરુષ તીર્થંકર હતા; કેમકે દિગમ્બર મત મુજબ સ્ત્રીને બોધ મળતો જ નથી.

હરમન વાકોબીના લખેલા મુજબ ઋષભદેવ (પ્રથમ), અને નેમિનાથ (૨૨), પાર્શ્વનાથ (૨૩) અને વર્ધમાન (૨૪) એ ચાર તીર્થંકરો સવિશેષ પૂજાપાત્ર ગણાય છે; પરંતુ બધા તીર્થંકરો સરખા જ પૂજાપાત્ર ગણાય છે. મથુરામાં કંકાલી નામના ખરેખરે જાણ છે, તે ઉપરથી જણાય છે કે તીર્થંકરોની પૂજા છ. સ.ના પ્રથમ સદ્કામાં પ્રચારમાં હતી જ.

- પટણની ઉત્તરે ૨૭ માઇલ ઉપર આવેલા ‘અસાર’ ગામને ‘વૈશાલી’ કહેવામાં આવતું. વૈશાલી મોટું શહેર હતું, એ શહેરનું એક પર ‘કુંડાસ’ હતું. લાં ફાત

ખાતપાં મહાવીરના જન્મ હતો. કંદપસ્ત્ર અને વ્યાચારાંગ સૂત્રમાં આ બંધી વાત આવી છે, એમણે કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યા પછી ૪૨ વર્ષ સુધી ઉપદેશ કર્યો ને એમના ૧૧ શિષ્યો મુખ્ય હતા, જેમને ‘ગણધર’ કહેવામાં આવે છે.

૩. શ્વેતાશ્વરેના શાસ્ત્રગ્રન્થો

દિગમ્યરોને આ ગ્રન્થો મૂળ ગ્રન્થો તરીકે માન્ય નથી. આ ગ્રન્થો મહાવીરના પોતાના નથી, પણ આ ગ્રન્થોમાંથી કેટલાકમાં પોતાના શિષ્ય ગૌતમ એટલે ઇન્દ્રભૂતિને મહાવીરે આપેલ ઉપદેશો છે અને આ ઉપદેશો પોતાના શિષ્ય જમ્બૂસ્વામીને મહાવીરના બીજા શિષ્ય ગણધર સુધર્માએ કહેલા એમ પરંપરા છે.

૧૪ પૂર્વ નામના ગ્રન્થો ધીરે ધીરે લુપ્ત થયા છે.

હાલમાં ૧૧ અંગો, ૧૨ ઉપાંગો, ૧૦ વૃદ્ધવૃણા (પ્રકીર્ણિક-ગ્રન્થો), ૬ છેદસૂત્રો, નન્દી અને અતુલોગદાર અને ૪ મૂલસૂત્રો એમ કુલ ૪૫ ગ્રન્થો મળે છે.

બધા જૂના સમયથી આ ગ્રન્થો મુખ્યપાઠથી ગુરુશિષ્યપરંપરાથી રક્તિત થયેલા. મહાવીર નિર્વાણ પછી ૪૮૦ વર્ષ (એટલે ઇ. સ. ૪૫૪માં) દેવદિગ્ગણિના હાથ નીચે આ ગ્રન્થો પુસ્તકાકારે લખાયા એમ કહેવાય છે.

વિદ્વાનોનો મત છે કે આ ગ્રન્થો મૂળ પાઠમાંથી પુસ્તકાકારે લખાયા તે દરમિયાન આ ગ્રન્થોમાં ક્ષેપકો ઉમેરાયા. બાષા મૂળ અર્ધભાગધી હતી તે હવે ભાગધી છે. એક મત એવો છે કે આ શાસ્ત્રગ્રન્થોની બાધાને ‘જૈનપ્રાકૃત’ કહેવી અને ત્યારપછીના ગ્રન્થોને ‘જૈન મહારાષ્ટ્રી ’ કહેવી. આમાંના ગ્રન્થો ઉપર ટીકાઓ અને બાષ્યો લખાયા છે. આ શાસ્ત્રગ્રન્થો ઉપરાંત જૈનધર્મના સિદ્ધાન્ત અથવા સિદ્ધાન્તના અમુક ચોક્કસ ભાગ ઉપર પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત સેંકડો ગ્રન્થો પુસ્તકાકારે લખાયા છે. આ ગ્રન્થો સ્પષ્ટતાથી અને ચોક્કસ રીતે લખાયા છે. અને એના ઉપર પણ ટીકાઓ લખાઈ છે. ઉમાસ્વાતિતું તંત્રનાર્મણિગમ વૃદ્ધ આપો ગ્રન્થ છે. શ્વેતાશ્વર અને દિગમ્યર બન્નેને આ ગ્રન્થ સ્વીકાર્ય છે. તિનવિવિચલ- (૧૬૫૨)નો લોકપ્રકાશ નામનો ગ્રન્થ જૈનમતને: encyclopoedia કહેવાય છે.

જૈનોમાં ધાર્મિક સાહિત્ય ઉપરાંત કાવ્ય, ગવનના અસંખ્ય ગ્રન્થો છે; ખાસ કરીને કથા-સાહિત્ય મોટું છે. જેમાં ધાર્મિક મત કે નૈતિક સિદ્ધાન્ત શીખવવાનો ઉદ્દેશ હોય છે. હરિભદ્રની સમરાષ્ટ્રવચકહા અને સિદ્ધર્ષિની રૂપક (Allegory) કથા ઉપમિતિ-ભવપ્રપંચ-કથા એ આવી કથાઓ છે. ‘ પઉમચરિય ’-રામાયણનું જૈન version અવતરણ છે. તદ્વપરાંત બધા સુંદર પ્રાકૃત, સંસ્કૃત જૈન રતોત્રો છે. જૈન નાટકો છે, વ્યાકરણ, કાશગ્રન્થો, દાર્શનિક ગ્રન્થો, હન્દશાસ્ત્રના ગ્રન્થો, અન્નકાર ગ્રન્થો છે.

૪. જૈન સિદ્ધાન્તો

જૈન સિદ્ધાન્તોના બે મુખ્ય ભાગ છે:—(૧) દર્શન અને (૨) આચાર.

દર્શનના મુખ્ય વિષયો ત્રણ છે:—Ontology-જગતનું મૂળતત્ત્વ, Metaphysics

ધર્મ, અને Psychology-જીવ. આચારના સિદ્ધાન્તો એ ભાગમાં છે.—(૧) યતિ-ધર્મ, (૨) ગૃહસ્થ ધર્મ.

દર્શન:—ઉપનિષદોમાં કૂટસ્થ નિત્ય બ્રહ્મનું પ્રતિપાદન છે; એમ મનાય છે. જૈન મતમાં જગતનું સત્ તત્ત્વ પરિણામી નિત્ય છે. સત્ તત્ત્વને ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ ને નાશ સાથે સંબંધ છે. વસ્તુના અનન્ત રૂપ અને ગુણો દેખાય છે, ચૂંતિકા ભલે નિત્ય હોય, પણ ઘટાકાર અને રંગ અનિત્ય છે. આ મતને “Non-Absolutism of Being” એટલે “અનેકાન્તવાદ” કહેવાય છે.

— ‘અનેકાન્તવાદ’ સ્થાપન અને પ્રતિપાદન કરવાની પદ્ધતિ ‘સ્વાદ્વાદ’ કહેવાય છે. આ પદ્ધતિ જૈનમતમાં એટલી બધી અગ્રસની છે કે જૈનમતને જ ‘સ્વાદ્વાદ દર્શન’નું નામ પણ અપાય છે. સ્વાદ્વાદ નો સદાયક જે તર્કમાર્ગ તેને સત્તમજ્ઞી નય કહેવાય છે. ચર્ચા-વિષયભૂત વસ્તુ, સ્વભાવ (substance), દેશ (place), કાલ (time) અને વસ્તુસ્વરૂપ (state of being) એ ચાર દર્શિય-દુષ્ટી ભેદ શકાય છે.

— દ્રુષ્ટમાં હિન્દુઓ જ્યારે philosophy ની વાત કરે છે ત્યારે માત્ર Transcendental Being ની વાત કરે છે માટે બ્રહ્મને કૂટસ્થ નિત્ય કહે છે. જૈનો જ્યારે Philosophy ની વાત કરે છે ત્યારે આપણા દરોજના અનુભવમાં રહેલી સત્તા Being in common experience ની વાત કરે છે. જે આ દર્શિભેદ સમજાએ તો હિન્દુ ને જૈનમતોનો વિરોધ વિરોધભાસ જેવો લાગશે.

— જૈન તત્ત્વજ્ઞાનમાં દ્રવ્ય substances એ પ્રકારના છે. (૧) અજીવકાય (lifeless things) અને જીવ (souls) જૈનદર્શનના આ ભાગની સવિસ્તર પ્રક્રિયાનું વર્ણન અહીં અસ્થાને છે. જૈન પુદ્ગલ atoms માં માને છે. અને પૃથ્વીને ‘પૃથ્વીકાય’ કહે છે. તેથી હર્મન યાદોળી માને છે કે ઉપનિષદથી પણ પ્રાચીન કાળે જ પૃથ્વીને ચેતન માનનારો મત દર્શી તે જૈનોએ અપનાવેલો.

જૈન મતમાં સંસારી જીવો સૂક્ષ્મ જડતત્ત્વ એટલે સૂક્ષ્મ મહાભૂત તત્ત્વથી કારેલ છે. અને સુક્ત એટલે નિર્વાણ પામેલ જીવો જડતત્ત્વથી સુક્ત શુદ્ધ છે.

જીવાત્મામાં અશુદ્ધતા કેવી રીતે આવે છે? સૂક્ષ્મધાતુ જીવાત્મામાં પ્રવેશે છે, તે સૂક્ષ્મ ધાતુ કર્મ બને છે. સામાન્ય રીતે જીવાત્મા રાગદ્વેષ(કપાય)ને પસંદ કરે છે. આ રીતે આવેલી સૂક્ષ્મધાતુ જીવાત્મા સાથે જોડાઈને એક chemical combination થાય છે. તેનું નામ “જન્મ.” જ્યારે એક જીવમાંથી આ કર્મરૂપી ધાતુ નાશ પામે છે ત્યારે તે વિનાશને નિર્જરા કહેવાય છે. સુક્ત જીવ કર્મના પુદ્ગલથી તદ્દન સુક્ત થયેલ હોય છે.

જૈન લોકો અહિંસાને પરમ ધર્મ માને છે, આ કારણથી જીવોના એટલે જીવતાં પ્રાણીના પ્રકાર વિશે, જે વિચાર જૈનમતમાં કરવામાં આવ્યો છે, તેવો સૂક્ષ્મ વિચાર બીજા

અંક ૩-૪]

જૈન ધર્મ સ્વતંત્ર ને પ્રાચીન ધર્મ છે

૭૬

દર્શનમાં નથી કરવામાં આવ્યો. જૈનો જીવ-ત પ્રાણીઓને ઇન્દ્રિયોની સંખ્યા (number of sense organs) પ્રમાણે વિભાગ પાડે છે. એકેન્દ્રિય પ્રાણીઓથી માંડીને પંચેન્દ્રિય પ્રાણીઓ સુધીનું વર્ગીકરણ જૈન ગ્રન્થોમાં છે. એકેન્દ્રિય જીવોનો વિચાર જૈન દર્શનની એક વિશિષ્ટતા છે, એકેન્દ્રિય જીવોને માત્ર સ્પર્શેન્દ્રિય જ હોય છે. નાના છોડના એટલે કે રોપાઓ એકેન્દ્રિય જીવો છે. રોપમાં જીવ છે. એ માન્યતા ભારતના દરેક દર્શનમાં છે, પણ જૈનોએ એ માન્યતાનો જે વિકાસ કર્યો છે તે જૈનો સિવાય ઈતર દર્શનમાં નથી. જૈનો કહે છે કે ફેટલાક રોપામાં અનેક જીવાત્માઓ હોય છે અને તે બધા જીવાત્માઓ શ્વેતોશ્વસ તથા પોષણ આહારનું કામ બેસું કરે છે.

જૈન દર્શનનો (૮) કર્મપુદ્ગલનો સિદ્ધાન્ત અને (૬) લેશ્યાનો સિદ્ધાન્ત જૈનોના ખ્યાસ બે સિદ્ધાન્તો છે.

૫. જૈન નીતિશાસ્ત્ર.

જૈન નીતિશાસ્ત્રનું ધ્યેય નિર્વાણ એટલે મોક્ષ છે. નિર્વાણ સાધન સમ્યગ્ જ્ઞાન, સમ્યગ્ દર્શન, સમ્યક્ ચારિત્ર છે, એ ત્રણને ત્રિરત્ન (Three jewels) કહેવાય છે.

આ ત્રિરત્ન પોતામાં પ્રકટ કરવા માટે જૈન ગ્રન્થોમાં “ પંચ વ્રતો ” ગણાયા છે. (૧) અહિંસા, (૨) સત્ય, (૩) અસ્તેય, (૪) ષ્ઠાંગચર્ય, (૫) અપરિગ્રહ. આ આચારના નિયમો છે. ખૌદ અને ષ્ઠાંગજીના પાંચ વ્રતમાં શૌચ આવે છે, બ્યારે અહિં “ અપરિગ્રહ ” નો ઉપદેશ છે. જૈન સાધુઓએ આ વ્રતો અક્ષરશઃ સંપૂર્ણ રીતે પાલન કરવાના છે, માટે તેમને માટે આ પાંચ મહાવ્રતો છે. જૈન ગૃહસ્થોએ આ પાંચ વ્રતો મર્યાદિત રીતે શરૂ કરીને ધીરે ધીરે વધારતા જવાના છે, માટે ગૃહસ્થો માટે આ વ્રતો અણુવ્રતો છે.

આ ઉપરાંત માત્ર શ્રાવકો માટે ત્રણ ગુણવ્રતો ને ૪ શિક્ષાવ્રતો પણ છે. સામાયિક અને પૌષ્પોષવાસ શબ્દો ધણા જૈનેતર લાઘ્યો જાણતા હશે. એ બે શિક્ષાવ્રતો (disciplinary vows) છે. સામાયિકનો અર્થ રિથર આસને બેસી ૪૮ મિનિટ સુધી પવિત્ર વસ્તુઓનું ધ્યાન ધરવું, અને તે સમયે તમામ પાપકર્મો લજી દેવાં. પૌષ્પોષવાસ એટલે શુકલ પક્ષની અષ્ટમી, ચતુર્દશી અથવા પૂર્ણિમાને દિન, મહિનામાં એક વાર પણ જૈન સાધુની જેમ રહેવું.

ગૃહસ્થોને સંન્યાસ લેવાની ફરજ પાશ્વ વિના સાધુ જીવન(monastic life)નું પુણ્ય અને પવિત્રતાને લાભ સહેલાઈથી મળી શકે, એવી આ એક યોગના છે. ખીજા ધર્મમાં ગૃહસ્થોનું જીવન સંન્યાસીના friends કે patrons જેવું છે, બ્યારે જૈન ધર્મમાં ગૃહસ્થ ને સંન્યાસી બનને એક જ પંચ વ્રત પાળે છે, એટલે જૈન ગૃહસ્થો જૈન સાધુઓથી બુદ્ધ-તત્ત્વ જુદી ભૂમિકા ઉપર હોય તેવા લાગતાં નથી. હિન્દુઓમાં વાન-પ્રસ્થાશ્રમ હતો ત્યારે અને હાલ પણ ગૃહસ્થો સંન્યાસીથી જુદા પડી જાય છે, તેવું જૈનોમાં ન હતું. આ કારણસર જૈનોને સુધારો કરવાની જરૂર ન જણાઈ ને બે હાતર

વર્ષોથી જૈન ગૃહસ્થો અને જૈન સાધુઓ સમાનતાથી ગાઢ સંપર્કથી સાથે રહી શક્યા છે. બૌદ્ધ ધર્મમાં સંન્યાસીઓ ને ગૃહસ્થો વચ્ચે મહાન અન્તર રહેતું. યુરોપીય વિદ્વાનો આને democratic aspect of Jainism કહે છે. તપના અનેક પ્રકારો જૈન ધર્મમાં છે. તે સર્વમાં Fasting ઉપવાસ બહુ જ ધ્યાન ખેંચે છે. યુરોપીય વિદ્વાનોએ નોંધ કરી છે કે જૈન ધર્મમાં ઉપવાસ એક કળારૂપે છે. અને ઉપવાસની કળામાં જૈનધર્મ પારંગત છે, ‘ઉપવાસ’ ના પણ અનેક પ્રકારો જૈનધર્મમાં છે.

‘ઉપવાસ’ની જેમ અન્તર અથવા આધ્યાત્મિક તપનો એક પ્રકાર જેને પ્રતિકમણ કહેવાય છે તે છે, પ્રતિકમણ તેવું તપ છે કે જેમાં આચારના નિયમોનો લાંબા કર્યાનું પ્રાયશ્ચિત થાય છે અને પશ્ચાત્તાપ થાય છે.

૬. જૈનધર્મની હાલની સ્થિતિ

એમ કહેવાય છે કે અત્યારે ૧૫ લાખ જૈનો એટલે જૈનધર્મનુયાયીઓ દિલ્હીમાં એકઠા છે. હર્મન યાદોબીએ લખ્યું કે જૈનોની સંખ્યા બહુ નાની છે. તેવું કારણ એ છે કે જૈનધર્મ અસંસ્કારી વર્ગો (uncultivated masses) નો નથી, પરંતુ ઉપવાસી વર્ગનો એ ધર્મ છે, અને સંખ્યાને લીધે જૈનોનું જે સ્થાન હોત તેના કરતાં ઘણું ઊંચું સ્થાન જૈનો ભોગવે છે.

જૈનધર્મ મુજબ એક સામાન્ય ગૃહસ્થ દીક્ષા મહણ કર્યા પછી ગુરુ કે આચાર્ય પદે પહોંચી શકે છે, તે ઉપાધ્યાય, આચાર્ય, વાચક, ગણિ, વગેરેનું સ્થાન મેળવી શકે છે.

પશ્ચિમના ઘણા વિદ્વાનોએ જૈનોના ધર્મના વર્ણનમાં “પાંજરાપોળની” સંસ્થાના વખાણ કર્યા છે, અને એને જૈન ધર્મની એક વિશિષ્ટ સંસ્થા કહી છે.

૭. જૈનધર્મનો ઇતિહાસ

કલ્પસૂત્રમાં જે સ્થવિરાવલી આપી છે. તે મહાવીરના શિષ્ય સુધર્માથી શરૂ થાય છે અને તેવીસમા મહાન ધર્માચાર્ય શાંકિલ્વથી પૂરી થાય છે. બુદ્ધર નામના જર્મન પંડિતે મથુરામાંથી જડી આવેલા શિલાલેખો ઉપરથી સાબિત કર્યું છે કે આ સ્થવિરાવલીને ઇતિહાસનો આધાર છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના “પરિશિષ્ટ”માં અને ત્યારપછી ૧૪૧૦માં શ્રી મુનિસુંદરસુરિની “યુવાવલી” અને બીજી યુવાવલીઓ તથા પદ્માવલીઓમાં જૈન ધર્મશુરુઓનો ઇતિહાસ છે.

શિલાલેખોમાંથી શ્રાવકોનો ઇતિહાસ જડે છે, તેમાં જૈન જ નહિ, પણ જૈનધર્મ તરફ સહભાવ ધરાવતા રાજાઓનો ઇતિહાસ વિશેષ જડે છે, સમ્રાટ અશોકનો પૌત્ર પ્રથમ મહાન રાજા થયો, એમ એક મત છે. પરંતુ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યે યુજરાતના રાજા કુમારપાલને જૈનમતાનુયાયી કયો, એ એક મહાન અગત્યનો ઐતિહાસિક બનાવ છે.

જૈન ધર્મના ઇતિહાસમાં જૈનોમાં જે વિભાગો પડ્યા તેનો નિર્દેશ પણ કરવો નેનકમે. મહાવીરના જમાઇ, જમાલીએ પહેલીવાર જૈનોમાં એ વિભાગ પાડ્યા હતા.

ત્યારપછી છ વાર વિભાગે પડ્યા હતા. આઠમો વિભાગ પડ્યો ત્યારે શ્વેતામ્બર ને દિગમ્બર જુદા થયા; અને તે બંનાવ મહાવીર પછી ૬૦૯ મે વર્ષે એટલે ઈ. સ. ૮૩ માં થયો. સુરેશ્વરના વિદ્વાનો કહે છે કે શ્વેતામ્બર ને દિગમ્બર-એમ બે ભાગ પડેલા નહિ, પણ જુદે જુદે સ્થળે જૈન મતનો જુદો જુદો નિકાસ થયેલો માટે આવા બે સંપ્રદાયો અસ્તિત્વમાં આવ્યા.

જૈન ધર્મના ઇતિહાસ માટે કાંઈએ શિલાલેખો એને શુર્વાવલીએ સાથે રાખીને અભ્યાસ કરવાની જરૂર છે.

મહાત્મા ગાંધીજીના જીવનમાં જૈન ધર્મની ‘અહિંસા’ ની કેટલી ને કેવી અસર થઈ તે બાણીતી વાત છે. જૂના વખતમાં જૈન સિદ્ધાન્ત માટે S. B. E માં H. Jacobson ના પુસ્તકો પ્રમાણજૂત ગણાતા હતા. હવે તો પંડિત સુખલાલજી, મુનિ જીવજીવજી, પંડિત બેચરાસજી, પંડિત લાલચંદલાલ વગેરેના ગ્રંથો આપણને શુદ્ધરાત્રીમાં પ્રાપ્ય છે, અને તદ્દુપરાંત અનેક મુનિમહારાજોના પુસ્તકો પણ મળે છે. જૈન ધર્મની રક્ષા સમજણ માટે સ્વ. વિવેકધર્મસૂરિજીના પ્રયત્નો યાદ આપે છે. એમનું કામ તેમના શિષ્ય જયન્તવિજયજીએ ચાલુ રાખ્યું હતું અને એમની પછી મુનિ વિશાલવિજયજી તથા યશોવિજય ગ્રંથમાળાએ ચાલુ રાખ્યું છે તે સ્તુત્ય છે. આ સ્થળે મારે કહેવું જોઈએ કે હજી સુધી જૈન ગ્રંથોનો અભ્યાસ અને ભાષાન્તર વગેરેનું કામ જેટલું જોતોએ કરવું જોઈએ તેટલું થયું નથી.

સામળદાસ કોલેજમાં જોતોએ એક જૈન સાહિત્યની chair સ્થાપવી જોઈએ, અથવા તેના જેવી કંઈક બીજી વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ. હું પોતે તો ભાવનગરમાંથી બહાર પડતાં જૈન ગ્રંથોના ભાષાન્તર વગેરેના કાર્યમાં દેખરેખ કરવામાં વિનાવેતન સહકાર આપવા તૈયાર છું. હું માનું છું કે ભાવનગરની આવી પ્રવૃત્તિમાં ઉપયોગી થવું એ મારી કરજ છે.

જ્યારે છેલ્લાંવાર યુની. ડું. Inspection કોલેજમાં આવ્યું ત્યારે મને અને પૂ. ત્રિકાશી સાહેબને એના સભ્યોએ પૂછેલું કે તમે સા. કે. માં માગધીભાષા કેમ નથી શીખવતા? ભાવનગરમાં જ્યારે લોકશાહી સ્થપાઈ ત્યારે રાને બળવંતસાહેબે કહ્યું હતું કે સામળદાસ કોલેજમાં અર્ધમાગધી શીખવવાની સગવડ થાય, એવી માગણી કરો. મેં એવી માગણી કરી હતી; ને હાલમાં સોરાબ્દ સરકાર એક કોલેજમાં અર્ધમાગધી હાખલ કરવાની દરખાસ્ત ઉપર વિચાર કરે છે.

ભાવનગરમાં M. A. માં અર્ધમાગધી મુખ્ય ભાષા તરીકે લેનારને રૂ. ૫૦) ની બે રોકલરશીપોનો પ્રાપ્ત જોતોએ કરવો જોઈએ એવી મારી ત્રણ સૂચના છે.

**શહેર ભાવનગરના શ્રી જૈન સંઘ તરફથી શ્રીયુત મોતીચંદ
ગિરધરલાલ કાપડીયાને સન્માનપત્ર અર્પણ
કરવાનો મેળાવડો.**

આ મેળાવડો સમવસરણના નામથી ઓળખાતા વંડાના આલેશાન ચોકમાં મોટા સમીયાનો નાંખી તા. ૧૫-૧૨-૪૯ના રોજ સાંઝના સૌરાષ્ટ્ર હાઈકોર્ટના માનવંતા ચીફ જસ્ટીસ સર હરિસિદ્ધલાલ દીવેટીયા સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. જૈનો અને જૈનેતરોથી સમીયાનો ભરાઈ ગયો હતો. આમંત્રણ પત્રકા વાંચ્યા બાદ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીએ પ્રમુખ માટે દરખાસ્ત મૂકતાં શ્રી દીવેટીયા સાહેબનો દૃઢ પરિચય આપ્યો હતો. તેઓ સાહેબે મુંબઈ હાઈકોર્ટમાં લાંબો વખત પ્રેક્ટીસ કરી હતી. ત્યારબાદ હાઈકોર્ટના એક માનવંતા ન્યાયમૂર્તિ તરીકે તેમણે લાંબો વખત કામ કર્યું હતું. રીટાયર થયા પછી તેઓએ ઔદ્યોગિક ઝઘડા કોર્ટના પ્રમુખ તરીકે કામ કર્યું હતું. અને સૌરાષ્ટ્રનું રાજકીય એકમ થતાં તેઓ નામદારને સૌરાષ્ટ્ર હાઈકોર્ટના મુખ્ય ન્યાયાધિકારી નીમવામાં આવ્યા હતા. શ્રી મોતીચંદભાઈના તેમની સાથે હાઈકોર્ટમાં કામ કરવાથી જૂનો પરિચય હતો. બ્રિટિશ સરકાર તરફથી આપણને અહીં કરવા જેવી ઘણી વસ્તુઓ મળી છે, તેમાં સર્વોત્તમ બ્રિટિશ લોકોએ રચાવેલ અને વિકસાવેલ ન્યાયમુદ્ધિ *System of Justice* અને ન્યાયપદ્ધતિ છે. એવા ન્યાયના સ્થાનના મૂળમાં-હાઈકોર્ટમાં કામ કરવાનો અનુભવ મળ્યો છે. એવા એક સફળહસ્થને મેળવવામાં સૌરાષ્ટ્ર સરકાર ભાગ્યશાલી બની છે તે અહોભાગ્ય છે. સૌરાષ્ટ્રમાં નાના મોટા અનેક રાજ્યો હતા. કાયદા પણ એક સરખા ન હતા, કાયદાનો અમલ પણ પૂરો થતો ન હતો. ન્યાયખાતામાં કારોબારી અને નાના મોટા રાજ્યોની દબલગીરી પણ ઘણે ઠેકાણે થતી હતી. એવા હિંદુસ્તાનના ખૂણામાં આવેલ પ્રાંતમાં ન્યાયખાતાનું તંત્ર વ્યવસ્થિત સ્થાપતું, સુદૃઢ અને નિષ્પક્ષપાત સ્વતંત્રપણે કામ કરતું કરવું એ કાંઈ સહેલું કામ નથી. આવા કઠીન કામ માટે શ્રી દીવેટીયા સાહેબ જેવા આપણને મળ્યા છે, જેઓ સાહેબે દૃઢ વખતમાં ન્યાયતંત્ર એક સરખું વ્યવસ્થિત કરવા ભગીરથ પ્રયાસ કર્યો છે, અને ઘણે અંશે ફલીભૂત થયા છે. તેવા એક ગૃહસ્થને, તેવા જ એક ન્યાયના કામમાં જીવન ગાળનાર આપણા મોતીચંદભાઈના મેળાવડા પ્રસંગે પ્રમુખ તરીકે મેળવવા આપણે સંઘ ભાગ્યશાળી થયો છે, તે ઘણી આનંદ અને સંતોષની વાત છે.

શ્રી મોતીચંદને જે માનપત્ર આપવામાં આવે છે, તે તેમની કોમી કે સાંપ્રદાયિક ધર્મની સેવા માટે જ આપવામાં આવતું નથી પણ વિધવિધ ધર્મ,

સમાજ, રાષ્ટ્ર અને કેળવણીના કામમાં તેઓશ્રીએ જે આજીવન કામ કર્યું છે તેને માટે આપવામાં આવે છે. આપણું અમદાવાદનું દીવેટીયા કુટુંબ પણ સમાજ-સેવા અને સાહિત્ય સેવા માટે ઘણું બળપૂર્ણ છે એટલે તેઓશ્રી પ્રમુખસ્થાને ગિરાજે તેમાં કનક અને મણિના સુમેળ છે.

શ્રી હરિસિદ્ધભાઈની સાહિત્યસેવા પણ બાણીતી છે. તેઓ ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદના ઉપપ્રમુખ છે, ભારતીય વિદ્યા ભુવનના ઉપપ્રમુખ છે અને હાલમાં જ નવી સ્થપાનારી ગુજરાત યુનિવર્સિટીના વાઈસ-ચાન્સેલર છે. આવા એક સદ્ગુહસ્થને આ મેળાવડાના પ્રમુખ તરીકે ગિરાજવાની દરખાસ્ત મૂકતાં મને ઘણો આનંદ થાય છે. આપ સૌ મારી દરખાસ્ત વધાવી લેશો એવી મને સંપૂર્ણ ખાત્રી છે.

આ દરખાસ્તને શેઠશ્રી લોગીલાલભાઈએ ટેકો આપ્યો હતો.

સભાનું કામ શરૂ થતા જૂદા જૂદા ગૃહસ્થો-કલેક્ટર શ્રી દવે સાહેબ, રીટાયર્ડ નાયબ દીવાન શ્રી નટવરલાલભાઈ સુરતી સાહેબ, શ્રી ગુલામચંદ લક્ષ્મીભાઈ તથા શ્રી કૃતોદયંદ્ર ઝવેરચંદ અને શ્રી જૂઠાભાઈ સાકરચંદ પ્રસંગોપાત વિવેચનો કર્યા હતા. ત્યારબાદ માનપત્ર વકીલ ભાઈચંદભાઈ અમરચંદ વકીલે વાંચ્યું હતું, જે નીચે છાપવામાં આવ્યું છે. માનપત્ર અર્પણ કરવાની વિનંતિ થતા માનપત્ર એક સુન્દર કિમતી કાર્ટકેટમાં મૂકી પ્રમુખ સાહેબે શ્રી મોતીચંદભાઈને અર્પણ કર્યું હતું અને એક માનનીય ભાષણ કર્યું હતું, જે આ અંકમાં આપવામાં આવેલ છે. તેના ઉત્તર શ્રી મોતીચંદભાઈએ આપ્યો હતો, જેનો સાર ભાગ પણ આ અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે. બાદ પ્રમુખ સાહેબને ઉપકાર સંઘના સેક્રેટરી શ્રી જૂઠાભાઈએ માન્યો હતો, ત્યારબાદ ફૂલકાર અર્પણ કરવામાં આવ્યા હતા, અને ફોટોગ્રાફર કલેશ લાઇટની મદદથી ફોટો લીધો હતો અને આનંદ અને ઉત્સાહ વચ્ચે મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

સન્માન પત્ર.

સુસંધર્મપ્રેમી સાક્ષરવર્ધ,

શ્રીયુત મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા.

બી. એ. એલ.એલ. બી. સોલીસિટર.

મુખ્ય તથા ભાવનગર.

આપને આ સન્માનપત્ર અર્પણ કરતાં ભાવનગરના શ્રી જૈન સંઘને ઘણો આનંદ થાય છે.

આપ અમારા શહેર ભાવનગરના અગ્રગણ્ય સ્વર્ગસ્થ શેઠ ગિરધરલાલ આણંદજી પરશોત્તમના કુટુંબમાં જન્મ્યા છો. આપને ધર્મભક્તિ અને સમાજ-સેવાભાવ વારસામાં જ મળ્યા છે.

નાનપણમાં પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદજી મહારાજ તથા યંન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજને ઉપદેશ સાંભળવાનો સુયોગ આપને પ્રાપ્ત થયો હતો, ત્યારબાદ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભ-

સૂરીશ્વરજી મહારાજ, આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના પરિચયમાં પ્રસંગોપાત આપ સંઘસેવા અને જ્ઞાનવૃદ્ધિના કાર્યમાં આવ્યા છે, એટલે ધર્મભાવના આપનામાં મૂર્તિમંત રહેલ છે.

પાશ્ચિમાત્મ્ય કેળવણી લીધા છતાં એક સુસ્ત શ્રાવકને યોગ્ય આપની દિનચર્યા બેઠું અમને ઘણું માન ધાય છે. કેળવણી પામતાં યુવકોને આપનું ધાર્મિકજીવન એક પ્રેરક દર્શાવરૂપ છે.

આપની જૈન સાહિત્યની સેવા અનુપમ છે. ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા, શાન્ત સુધારસ ભાવના, અધ્યાત્મિકદૃષ્ટાન્ત, શ્રી આનંદધનજીના પદો વિગેરે આધ્યાત્મિક શ્રેયોનું મર્મગ્રાહી વિવેચન લખી આપે જૈન ધાર્મિક સાહિત્યને સમૃદ્ધ કરેલ છે.

સુગંધ શહેરમાં આપણા યુવકો ઉચ્ચ કેળવણી સહેલાઈથી જોઈ ખર્ચે લઈ શકે તે માટે સતત પુરુષાર્થ કરી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જેવી મહાન સંસ્થા સ્થાપવામાં મોટો ફાળો આપી આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજની પ્રેરણાને આપે મૂર્તિમંત કરેલ છે. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય આપનું ચિરસ્થાયી સ્મારક છે.

આપની સેવા આપણા ધર્મ અને સમાજ પૂરતી જ મર્યાદિત નથી. દેશની આઝાદીની લડતમાં આપે સક્રિય ભાગ લીધો છે. સુગંધની મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનમાં સ્ટેન્ડીંગ કમીટીના પ્રમુખ તરીકે આપે અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો છે.

શ્રી ભાવનગર સંઘના અગત્યના કામોમાં જ્યારે જ્યારે સલાહની જરૂર પડી ત્યારે વિનાસંકોચે આપે અમને કીમતી મદદ આપેલ છે.

સમસ્ત હિંદુસ્તાનના શ્રી જૈન સંઘના કામો માટે પણ આપે વખતોવખત સલાહ અને દારવણી આપેલ છે.

શ્રી અંતરીક્ષજી પાર્શ્વનાથવાળા કેસમાં ઈંગ્લાંડમાં પ્રીવિકાઉન્સીલ પાસે ચાલતી અપીલમાં ત્યાંના આપણા વકીલોને સૂચના આપવા આપને મોકલવામાં આવ્યા હતા તે આપની જૈન તીર્થ માટે મોટી સેવા છે.

આપું વિધવિધ ક્ષેત્રોની સેવામાં સર્વાંગી સુંદર જીવન જીવી જાણનારા બહુ ઓછા ગૃહસ્થો મળી શકે છે.

આ બધા ગુણોથી આદર્ષર્ષિ આ સન્માનપત્ર આપને અર્પણ કરવા રજા લઈએ છીએ. આપ આપના હવે પછીના જીવનમાં તંદુરસ્તી સાથે લાંબું આયુષ્ય ભોગવો અને અનેક સેવાના કામો કરવા ભાગ્યશાળી થાઓ એવી અમારી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના છે.

(સહી) હરિસિદ્ધભાઈ વી. દીવેટીયા.

મેળાવડાના પ્રમુખ.

શ્રી ભાવનગર જૈન મેળાવડા સંઘ

સેક્રટરી શ્રી બુઠાભાઈ સાકરચંદ

તથા અન્ય સભાસદો.

તા. ૧૬-૧૨-૪૬

×××××××××××××××××××××××××××××××××××× × સમાજના ઉત્કર્ષમાં જ્ઞાતિ-ઉત્કર્ષ × ××××××××××××××××××××××××××××××××××××

[શ્રી ભાવનગર સંઘના મેળાવડા પ્રસંગે સૌરાષ્ટ્રના ચીફ જજ
 ઓ હરિસિદ્ધભાઈ દિવેડીયાએ આપેલ પ્રવચનનો સારભાષ]

ભાઈઓ અને બહેનો,

આજના મેળાવડાના પ્રમુખસ્થાન માટે જ્યારે મને પ્રથમ પૂછવામાં આવ્યું ત્યારે આ જૈન સમાજના મેળાવડામાં મારું શું સ્થાન છે? એ પ્રથમ વિચાર આવ્યો. પણ આ માન જૈન સાહિત્ય માટે જ અપાતું નથી પરંતુ જેમણે સમાજસેવા-દેવસેવા કરેલી છે તેને માટે આ સમારંભ છે એમ સમજી પ્રમુખ થવા માટે હા પાડી. બીજું કારણ એ છે કે, જેને માન આપવાનો આ પ્રસંગ છે તે ભાઈ મોતીચંદનો મને અંગત અનુભવ છે. મુળમાં વિધવિધ ક્ષેત્રમાં અને સાથે કાર્યકર્તા હતા. તેમને માટે આ સમારંભ છે, એટલે પણ આ પ્રસંગે આવવા હું પ્રેરાયો.

મોતીચંદભાઈએ જૈનધર્મ, જૈન સાહિત્યની જે સેવાઓ કરી છે તેને માટે તો આજળના વકતાઓએ ઉલ્લેખ કરેલો છે, પરંતુ તેમની સેવાઓ એટલેથી અટકતી નથી. અગાઉ એક ભાઈએ કહ્યું તેમ થોડું કશું વધારે બતાવવું એ ભાવનાથી મોતીચંદભાઈ રહિત છે. ગૃહરાત્રી સાહિત્ય પરિષદ, આદિ કેળવણી અને સામાજિક કાર્યોમાં મોતીચંદ-ભાઈનું નામ હંમેશાં અગ્ર ભાગે હોય છે. મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની રીયલિટી આપ સૌ જાણો છો. એ સંસ્થાના પ્રાણરૂપે મોતીચંદભાઈ છે, એમ કહેવું ખોટું નથી. રાજ્ય-કાર્યમાં-મુળમની મ્યુનિસિપાલિટીમાં તેમણે બનતો ફાળો આપ્યો છે અને અહીંના વતની તરીકે તમે સૌ માન આપો એ સ્વાભાવિક છે.

મારા મિત્ર નટવરલાલ સુરતીએ જ્ઞાતિ સંસ્થાની ઉપયોગિતા વિષે થોડી ચર્ચા કરી છે. જૈનને હું જ્ઞાતિ નથી ગણતો પણ એક ધાર્મિક સંસ્થા ગણું છું. જ્ઞાતિનું સ્થાન એક સંસ્થા તરીકે અત્યારે શું છે અને શું હતું અને શું હોવું જોઈએ તે વિષે મતભેદ હોઈ શકે. જ્ઞાતિસેવા બે પ્રકારની છે.

સંકુચિત સેવા-જે બીજી જ્ઞાતિની સેવાના ભોગે પોતાની જ જ્ઞાતિની સેવા કરતી તે. ઉચ્ચ પ્રકારની સેવા-જે જ્ઞાતિ જનોને સમાજસેવા માટે તૈયાર કરવા એ ભાવનાથી જ્ઞાતિ-સેવા થાય તે. આવા ઉચ્ચ પ્રકારની ભાવનાથી જ્ઞાતિસેવા કરવી તે યોગ્ય છે એટલું જ નહીં પણ આખા સમાજના ઉત્કર્ષમાં જ્ઞાતિનો ઉત્કર્ષ આવી બન્ય છે. સમાજસેવા કરવી એ ઉત્તમ છે. જ્ઞાતિને તોડીને સમાજસેવા કરવી એ ત્રીજો પક્ષ છે.

જ્ઞાતિ ટકી રહે એ ઇચ્છવાયોગ્ય નથી એમ જે ભાવના સેવાય છે તે યોગ્ય છે કે નહીં એ કહી શકાય નહિ.

હવે પછીના પચીસ વર્ષ પછી સમાજસેવા કેવા પ્રકારની હશે, રાજકારણ કઈ બનતું આવશે, તે અત્યારે કલ્પનામાં આવી શકે તેમ નથી, તેનો ખ્યાલ કરવો ઘણો મુશ્કેલ છે.

આ સંક્રાંતિ કાળમાં આપણે જિંચા પ્રકારની સેવા-સમાજસેવા કરીએ. જાતિએ સમાજસેવામાં ઉપયોગી થાય તેમ કરીએ તો પણ ધણું છે.

મોતીચંદલાઇની સેવા-સમાજસેવા છે. સમાજસેવામાં કામની સેવા પણ આવી જાય છે. કામ તેમને માન આપે છે તે યોગ્ય છે.

જૈનધર્મના પુસ્તકો વ્રક્ષરૂપે છે. જૈન શાસ્ત્રનો મેં જે થોડો ધણો અભ્યાસ કર્યો છે એ ઉપરથી મને લાગે છે કે-એમાંથી જૈન ધર્મના અનુયાયીઓ મારે જ નહિ પણ સમગ્ર હિંદીઓને પણ ધણું જાણવાનું મળશે.

શૈવ અને વિષ્ણુધર્મના સાહિત્યમાં જૈનધર્મની જાડી ઢાપ પડેલી છે. જૈનધર્મ, બુદ્ધધર્મ, હિંદુધર્મ, હિંદુસ્થાનમાં હતા. જૈનધર્મે હિંદુધર્મ પર ઘણી અસર કરી છે. જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો, શૈવ કે વિષ્ણુધર્મથી વિરુદ્ધ ન હતા.

મારા અનુભવમાં છે કે-કેટલાંક કુટુંબીઓની અંદર એક શૈવ કે વિષ્ણુ હોય, એક ફેરાવાસી જૈન હોય કે સ્થાનકવાસી જૈન હોય પણ સૌ પોતપોતાના ક્ષેત્રમાં સંયુક્ત કુટુંબ તરીકે રહી શકતા હતા. અહિંસાની ભાવના જે ગૂજરાતમાં છે તે જૈનધર્મનો જ પ્રભાવ છે. જૈનધર્મ, વેદધર્મથી છૂટા પડ્યો તે ક્ષત્રિયોને આભારી છે, બ્રાહ્મણો સામે વળગેલી કરી તેઓ જુદા પડ્યા.

વેદ ધર્મમાં પશુવધ છે. રાજપુત-ક્ષત્રિયોને ધર્મમાં હિંસા ન રૂચી, પરિણામે ક્ષત્રિયો છૂટા પડ્યા અને બ્રાહ્મણો હિંસાત્મક રહ્યા.

પંચ ગોડના બ્રાહ્મણો હજી માંસાહારી છે. કાશ્મીરના બ્રાહ્મણો હજી માંસ લે છે. પંચદ્રવિડના બ્રાહ્મણો શ્વાહારી છે.

દ્રાવિડ-ગૂજરાત મુળધર્મમાં આવતાં ગૂજરાત અને દક્ષિણમાં જૈનધર્મની અહિંસાની અસર ઘણી થઈ અને જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો સ્વીકારાયા. ધર્મના સિદ્ધાંતો શૈવ, વિષ્ણુ અને જૈનમાં એક છે. બુદ્ધધર્મ ચાલ્યો ગયો, પણ જૈનધર્મ રહ્યો અને ખીન્ન ધર્મો ઉપર અસર કરી. જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો જાણવા અને શીખવા એ હિંદુઓનો ફરજ છે. સ્પાહવાદનો સિદ્ધાંત અને ધણો ગમ્યો છે.

સત્ત્વસ્તુમાં અનંત ધર્મો રહ્યા છે તેમાંથી અમુક અપેક્ષાએ અમુક ધર્મ પ્રતિપાદન કરવો તે જોડોના નવ જ્ઞાનને વિષય છે. નવનું જ્ઞાન સાપેક્ષિક છે અર્થાત્ Relative છે. નિરપેક્ષ Absolute નથી. સ્પાહવાદ શૈલિ આ પ્રતિપાદન કરે છે. ૨૮. શ્રી આનંદજીકર આપુણાઈએ ભાવનગરમાં શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના સુવર્ણ-મહોત્સવ પ્રસંગે સ્પાહવાદને અંગે જે પ્રવચન કરેલ તે મેં વાંચેલ છે. તેમના સ્પાહવાદની પ્રશ્નણા મને ઘણી ગમી છે.

આ રીતે જૈનધર્મના સાહિત્યનો અભ્યાસ જૈનેતરણે જૈનના સિદ્ધાંતો સમજવા કરવો જોઈએ, અને એ ક્ષેત્રમાં મોતીચંદલાઈએ જે પ્રગતિ કરી છે, તેથી આ મેળાવડામાં જૈનનો જેમ હક્ક છે તેમ જૈનેતરનો પણ હક્ક છે.

હું આશા રાખું છું કે જે કાર્ય મોતીચંદલાઈએ કર્યું છે, તે મારે તેમનું મન અને શરીર સ્વચ્છ રહે એવી શુભેચ્છાથી આ માનપત્ર તેમને અર્પણ કરવાનો રંગ લઉં છું.

અંક ૩-૪]

મેળાવડાનો ગ્રુપ ફોટો

૮૭

શ્રી ભાવનગર જૈન સંઘના મેળાવડા પ્રસંગનો ગ્રુપ ફોટો

શ્રી ખાતિલાલ અમરવંદ વોરા, શ્રી જુહાભાઇ સાકરચંદ વોરા, શ્રી મોતીચંદભાઇ ગિરધરલાલ કાપડિયા,
 શ્રી હરિસિદ્ધભાઇ દીવેડીયા, શ્રી મણિલાલ કુલવંદ, શ્રી લોગીલાલ મંગનલાલ શેઠ, શ્રી જીવરાજભાઇ જોધવજી દોશી,

શ્રી મોતીચંદ્રભાઈનો પ્રત્યુત્તર

પ્રમુખશ્રી, શુદ્ધસ્થો અને ખાતુઓ,

આપે તસ્વી લઈ મને માન આપ્યું તે માટે આપ સર્વનો સમદિગત અને વ્યક્તિગત આભાર માનું છું. હું મુંબઈથી તે દિવસથી આ માન મને કેમ નીકળ્યો મળે અને મારે લેવું ઉચિત ગણાય કે નહિ તેનો વિચાર કરું છું. મને તેમાં કોઈ રીતે ઘડ બેસતી નહોતી, તે આ માનપત્ર વાંચવાથી મને ઘડ બેસી ગઈ છે. મેં અહીંના સ્થાનિક સંઘની કોઈ સેવા કરી નથી. કોઈ વાર મારો કારકુન વ્યાજ લઈ આવ્યો હશે, તેને આવડું માન કેમ હોય? માનપત્રમાં આપે મારા પૂજ્ય પિતાશ્રી અને કાકાશ્રી કુંવરજીભાઈને યાદ કર્યા છે. તેઓએ તમારી સેવા કરી છે. તેનો બદલો મને મળે છે એ વાત માનપત્રથી સાબિત થાય છે. એટલે આજનું માન સ્વોપાર્જિત ગણાય, પણ વડિલોપાર્જિત છે. એટલે આ માન હું વડિલનું સન્માન ગણું છું અને તેઓએ, જે એની સેવા કરી છે તેને જ એ ઘટે છે. આવા માનને હું યોગ્ય થઈ તેમ અંતરથી હું ધન્ય છું અને મળેલ માનને વડિલોપાર્જિત મિલકતના વિભાગમાં મૂકું છું.

આજ મેળાવડો જોતાં પ્રથમ તો હું પ્રમુખશ્રીનો અંતરથી આભાર માનું છું. તેઓ આજની સુસાફરી માથે લઈ અનેક જોખમો વહોરી અહીં સુધી પધાર્યા તે માટે હું તેમનો ખાસ જાણી છું.

મારે આપને એક બે વાત કહેવી છે. તે બહારગામ વસતા મને જરૂરી દેખાણી છે. અત્ર સ્થાનિક સંઘની જે મહત્તા છે તે ઐક્યને લઈને છે. આટલો મોટો સમુદાય એક સંપે એક સાથે સંઘરૂંપે રહે અને તેમાં કોઈ ભાતનો મતભેદ ન હોય, એક સાથે જમે અને રહે તે અતિ ગૌરવનો વિષય છે. અને આવડો મોટો સમુદાયનો સંપ બહારગામનાને માટે ગૌરવનો વિષય છે. બહારગામમાં અત્રસ્થ સંઘની જે મહત્તા છે તે આ એકસંપીલાપણીને લઈને છે. આ ગૌરવ મેં નાનપણથી જોયું છે અને એની મહત્તા પરદેશીઓને એતા ગૌરવથી જણાય છે. એ ગૌરવને જાળવજો અને વધારજો અને મારા દાદા જે બાદરવા શુદ્ધ પ ને પોતાની જ માનતા હતા તે પદ્ધતિ બળવી રાખજો, એમાં દેશપરદેશમાં આપણી મહત્તા છે. આ બાબતમાં આચાર્ય વિજયવલ્લભસૂરિ જેઓ અહીં આવી ગયા છે તેઓને આ બાબતમાં બહુ મહત્ત્વ લાગ્યું હતું અને તે આપની પાસે રજૂ કરતાં આપ તે બાળવશો એવી આશા રાખું છું.

અને એક બીજી વાત આપણા દ્વીલમાં આપણી મહત્વની સંસ્થા કોન્ફરન્સ છે. એનું ગૌરવ વધે તે માટે સર્વ કરવું. એનામાં કોઈ નળગાઈ જણાય તો આપણી નળગાઈ છે. કોઈપણ સંસ્થા પોતે ચાલતી નથી. તેને અપનાવનાર આપણે સર્વ છીએ. તા. ૨૭ થી ૩૦ ડાન્યુઆરી ૧૯૫૦ માં એનું અધિવેશન વરકાણા સુકામે થવાનું છે ત્યાં પધારી અત્રે કરેલું તેનું અધિવેશન આપ યાદ કરાવશો અને એની મહત્તા વધારશો.

અને મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તો મારા વિલાસનો વિષય છે. એ કામને પ્રતાપે જ હું આપની સમક્ષ આજે નવે અવતાર આવ્યો છું. કેળવણી ૨૫૦) કેલેજના વિદ્યાર્થીઓ લે અને તેના આપણે કારણભૂત થઈએ એ ગૌરવનો વિષય છે અને હું તો તે કામ મારી સગવડે કરું છું. એમાં હું મારી ફરજ બજાવવા ઉપરાંત જરાપણ વિશેષ કરતો હતા એમ મને લાગ્યું જ નથી. મારી ભાવના એનો એક શાખા અડી કરવાની હતી. હું ખરચના નસીબ મોટાં છે એમ માનનારો છું. એ સંસ્થાના મેંબર અથવા પેટ્રન થઈ આપ એ સંસ્થાને સહાય કરશો. આપણી ભવિષ્યની પ્રગતિને એ આશ્રય આપનાર છે અને એની પ્રગતિમાં આપણે ઉદય છે.

બાકી રાષ્ટ્ર ભાવનાને અવિરોધપણે એક કોમભાવના કરવી અને તેની સાથે વ્યક્તિગત ઉદય કરવો એ શક્ય વાત છે. દરેક કોમનાં વર્તુળો બે પોતપોતાની પ્રગતિ કરે તો સમષ્ટિને ઉદય થઈ જાય તેમાં કોઈ વાંધો નથી. હું રાષ્ટ્રભાવના કરનાર છું, કોન્ફેરન્સનો અનુયાયી છું, છતાં મને તે બેમાં કોઈ વિરોધ નથી લાગતો. એનું આખું બંધારણ વિગતવાર કહેવાનો અત્યારે સમય નથી. આપ તેનો અભ્યાસ કરી તમને એમાં કોમના ઉદયનાં ચિહ્નો દેખાતાં હોય તો આપ એ સંસ્થાને અપનાવજો અને એ મૂળભૂત બંધારણનું ગૌરવ કરજો. એનો લગભગ દોઢથી બે લાખનો વાર્ષિક ખર્ચ છે તેને અપનાવી લેવો તે આપણો સમયધર્મ છે. આપ પૂછશો, તપાસ કરશો અને આપને સુયોગ્ય સંસ્થા લાગે તો તેને પ્રગતિ માર્ગમાં મદદ કરશો. આપ સુસ્ત છો, સમજી છો તો જરૂર યોગ્ય કરશો. આપ સર્વનો ફરીવાર આભાર માની અત્રે વિરમીશ.

સ્વં શ્રી કુંવરજી આણંદજી

સહાએ આવીએ એટલે કુંવરજીભાઈની વાગ્ધારા તો છૂટથી ચાલતી જ હોય. એમની વાતો તો ધર્મમય જ હોય. મેં જે કાંઈ મેળવ્યું તે આ શ્રવણને આધાર અને હું શીખ્યો હોઉં તેના કરતાં વધારે આ શ્રવણથી જ મેળવ્યું છે એટલું જણાવી દઉં.

અને સંઘના કાર્યમાં તો તેઓ સદા તૈયાર જ હતા. સંઘનો કોઈ મેળાવડો એવો નહિ હોય કે જેમાં કુંવરજીભાઈ હાજર ન હોય. એમણે સંઘના કાર્યને પોતાનું માન્યું અને ભાવનગરના સંઘનું ગૌરવ વધાર્યું તે અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે.

અને એવા ધર્મિષ્ઠ સજ્જન નગરના સામાજિક કામમાં હંમેશા તૈયાર રહેતા. તેઓ નગરશીર્ષના સલાહકાર અને અંગત પ્રેમી હતા અને તેઓ જે મલાહ આપતા તે આદરવા લાયક નીવડતી. તેઓએ ભાવનગરના અનેક રથાનિક કામો કર્યાં છે અને અનેક દુઃખી-ઓને દિલાસાદાયક તેઓ નીવડયા છે. ભાવનગરના મહાજનમાં તેઓની નિત્ય હાજરી એક-ધારી હતી અને લાભિષ્ઠની પ્રજાને અનુભવના લાભ સાથે આશ્વાસન હતા. તેઓ સામાજિક કાર્યો કરવા સદા તત્પર હતા અને ખાસ કોઈ જાતનો સ્વાર્થ સાધવાને તેઓ બળસાચ-તત્પર નહોતા. આ તેમની રીત અનુકરણીય હતી અને જાતે ઉચ્ચ ચારિત્રશીલ હોઈ પ્રજાને ખાસ અનુકરણીય હતા. તેઓ કદી મિશ્ર શબ્દોમાં વાત ન કરતા હતા. તેમનું જાહેર કાર્ય આ રીતે ખાસ દાખલા લેવાઈ હવું. જનતાને આવે મુંઝવે ચાહ મેળવનારનું ખાનગી જીવન ખૂબ આકર્ષક હતું. તેઓશ્રીએ પોતાનું સમગ્ર જીવન ધાર્મિક અને સામાજિક કાર્યોમાં પરિપૂર્ણ કર્યું. કોઈ અર્થો કે માગણી આવે તેને તેઓ આશ્વાસન આપતા. અને તેનું કામ તેને માટે પૂર્ણ પ્રયાસ તન, મન અને ધનથી કરતા. તેઓ કોઈની વિરુદ્ધ બોલતા નહિ. જરાપણ હિંદ્રાન્વેષી થતાં નહિ અને આખો વખત સમાજસેવામાં તત્પર રહેતા. તેઓનું ધાર્મિક જીવન આદર્શમય હતું. તેઓ ધર્મમય જ હતા, ગારમનધારી હતા અને મર્યાદાયુક્ત ખાતા. તેઓ ભારે આદર્શવાદી અને આશ્વાવાદી હતા અને અનેક પર ઉપકાર કર્યો એ એમના જીવનનું સૂત્ર હતું. તેઓ અનેક પોષધો તેમજ વ્રત કરતા અને આખા જીવનને ધર્મથી રંગી દેનાર હતા. તેમને મળે તો જાણે સાક્ષાત્ ધર્મને મળ્યા એમ તમને લાગ્યા વગર રહે નહિ. ધર્મને એ જીવ્યા અને છતાં સમાજસન્નિધિ રહ્યા એવી તેમને અનુકૂળતા હતી. તેઓના આદર્શ જીવનને જીવવા યોગ્ય ભાવનગરના લોકોએ શ્રદ્ધા અને આજે પણ તેમની સ્મૃતિ કાયમ છે એટલે શરીરથી તેઓ દૂર થયા છતાં લોકોના હૃદયમાં હજી તે જીવતા જ છે. તેમની જીવનલક્ષી સમજના માટે આજે પણ તેમને માટે શું બોલાય છે તે જનતાને મુખે ભાવનગરમાંથી જ મળી આવે છે એવા નસીબવંત જીવનને નમસ્કાર !

મૌલિક

પ્રશ્નકારા-શ્રી ઉત્તમચંદ્ર લીખાચંદ્ર-પુનાકેમ્પ

- પ્ર-૧ ગુરુમહારાજની છબી અથવા મૂર્તિ પાસે વિધિપૂર્વક દાદશાવર્તવંદન થાય ?
 ઉ- દાદશાવર્તવંદન તો સ્થાપનાજી પાસેજ થાય. મૂર્તિ પાસે તો સામાન્ય વંદન થાય.
 પ્ર-૨ સાધુમુનિરાજના અભાવે પશુપંથીમાં કદપચૂર કે તેની ટીકા શ્રાવક વાંચી શકે ?
 ઉ- શ્રાવક તો સામાયિક લઈને કદપચૂરનો ખાલાવખોષ અથવા ભાષાંતર વાંચે. મૂળ કે ટીકા વાંચી ન શકે.
 પ્ર-૩ સાધ્વીજીના અભાવે શ્રાવિકાઓને મુનિરાજ પ્રતિકમણ્ડિ ક્રિયા કરાવે ?
 ઉ- ન કરાવી શકે. શ્રાવિકાઓ પોતાનો સમુદાય ભેગો કરીને કરે.
 પ્ર-૪ કલિકાલસર્વગ શ્રી હેમચંદ્રચરિત્રે સિદ્ધરાજની સાથે સોમનાથના મંદિરમાં જતાં તેમને વંદન કર્યું તેથી તેમને મિથ્યાત્વનો દોષ લાગ્યો હશે ?
 ઉ- શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્યે સોમનાથને વંદન કરતા બોલેલ શ્લોક વાંચો. તેઓએ કહ્યું છે કે,—

ભવવીજાંકુરજનના, રાગાઘાઃ ક્ષયમુપગતા ચસ્ય ।

બ્રહ્મા વા વિષ્ણુર્વા, હરો જિનો વા નમસ્તસ્મૈ ॥

સંસારરૂપી ખીજના અંકુર ઉત્પન્ન કરનારા અર્થાત્ વૃદ્ધિ પમાદનારા રાગદ્વેષ અજા-
 નાદિ જેના સર્વથા નષ્ટ થયા છે તે બ્રહ્મા હો, વિષ્ણુ હો, શંકર હો કે જિન હો
 જે હોય તેને નમસ્કાર કરું છું. આ પ્રમાણે કહેવાથી તેમને મિથ્યાત્વનો દોષ
 લાગ્યો નથી

- પ્ર-૫ ધરે ગાય વગેરે પશુ વીંચાય તો કેટલા દિવસનું સૂતક લાગે ?
 ઉ- ત્રણ દિવસનું લાગે. તેને માટે 'સૂતકવિચાર' વાંચો.
 પ્ર-૬ પાકોશીને ત્યાં પ્રસૂતિ થાય તો કેટલા દિવસનું સૂતક લાગે ?
 ઉ- જો જાલે ધરની ચાલ જુદી હોય ને પરિચય ન હોય તો સૂતક લાગતું નથી.
 પ્ર-૭ એકાસણા, આંબેલ તથા ઉપવાસમાં અચિત્ત તરીકે છાશનો ઉપયોગ થઈ શકે ?
 ઉ- એકાસણામાં બાણે એકા વાપરી શકાય. આયર્બીલમાં બાણે એકા પશુ ન લેવાય.
 ઉપવાસમાં તો લેવાય જ નહી.
 પ્ર-૮ દહોની છાશ ખનાવતાં સચિત્ત પાણીનો ઉપયોગ થાય છે છતાં તે અચિત્ત કેમ
 ગણાય છે ?
 ઉ- દહોની છાશ કરતાં તે એટલું ગધું વલોવાય છે કે તેથી સચિત્ત પાણી પશુ
 અચિત્ત થાય છે.
 પ્ર-૯ એકાસણા તથા આયર્બીલમાં દવાનો ઉપયોગ કરી શકાય ?
 ઉ- એકાસણામાં અચિત્ત દવા વાપરી શકાય (બાણે એકા), આંબેલમાં જો વસ્તુ ખપી
 શકે તે વસ્તુ બાણે એકા દવા તરીકે વાપરી શકાય.

પ્ર-૧૦ સમયસુંદરગણિ કયા ગચ્છના હતા ?

ઉ— સમયસુંદરગણિ ખરતરગચ્છના હતા; પરંતુ ગચ્છાગ્રહી ન હતા એવું તેમની કૃતિ પરથી જણાય છે. જુઓ 'ગાથાસહસ્રી'

પ્ર-૧૧ કેટલાક મુનિઓ સમયસુંદરગણિનું કરેલું સ્તવન પ્રતિક્રમણમાં બોલવાની મનાઇ કરે છે તે બરાબર છે ?

ઉ— એમ થયે રથજે બોલતા સાંભળ્યું છે. મનાઇ કરવી યોગ્ય લાગતી નથી.

પ્ર-૧૨ મહાવિદેહક્ષેત્રમાં મંદિરસ્વામી....એ રતુતિ કેણે કરેલી છે ? તે પ્રતિક્રમણમાં બોલી શકાય ?

ઉ— એ રતુતિની કૃતિ તદ્દન બ્યવસ્થા વિનાની છે, તેથી બોલવા જેવી લાગતી નથી.

પ્ર-૧૩ ભરતચક્રવર્તી તેમજ બીજા ચક્રવર્તીઓ છ ખંડના સ્વામી ગણાય છે તો તે છ ખંડ કયા ?

ઉ— જંબૂદ્વીપમાં છેક દક્ષિણે આવેલા ભરતક્ષેત્રના મંથમાં આવેલા વૈતાદ્ય પર્વતે અને ગંગા સિંધુએ છ ખંડ કરેલા છે. તદ્દનુસાર વૈતાદ્યની ઉત્તરે આવેલા ત્રણ ને દક્ષિણે આવેલા ત્રણ એમ છ ખંડ સમજવા. આ પ્રમાણે ઔરતવતક્ષેત્રમાં તેમજ દરેક વિજયમાં પણ સમજવું.

પ્ર-૧૪ ફેરાસરમાંથી મૂલ્ય આપીને લાવેલી વસ્તુને આવકો ખાનપાનમાં ઉપયોગ કરી શકે ?

ઉ— ફેસર, બરાસ વી. મૂલ્યથી વેચાતી વસ્તુઓ સાંસારિક અનેક ઉપયોગમાં વાપરી શકાય છે, ફળ, નૈવેદ્ય વિગેરે મુકાયેલી કાષ્ટ પણ વસ્તુ વેચાતી લાંબે આવક વાપરી શકે નહીં.

પ્ર-૧૫ કૂવાના પાણીનો સંખારો કૂવામાં નખાવ છે પરંતુ નળના પાણીનો સંખારો શેમાં નાખવા ?

ઉ— નળના પાણીનો સંખારો તે પાણી જેવા મીઠા પાણીના જળાશયમાં નાખવો યોગ્ય છે.

પ્ર-૧૬ પાણી ગળવાનું ગળાણું કેવું હોવું જોઈએ ?

ઉ— લગાઇ પહોળાઇમાં શુભરે દેહ હાથનું ને છિદ્ર વિનાનું, ખાદીનું અથવા ગજનું હોવું જોઈએ.

પ્ર-૧૭ રૂપકદેવ કાગળ શુદ્ધિ આઠમે પૂર્વ નવાણું વાર સિદ્ધાચરે સમોસયા તો તે સંખ્યા કેવી રીતે સમજવી ?

ઉ— ચોરાશી લાખને ચોરાશી લાખે ગુણતાં જે અંક આવે તે પૂર્વ કહેવાય છે. તેને નવાણુંવડે ગુણતાં જે સંખ્યા આવે તેટલીવાર સમોસયા એમ સમજવું.

પ્ર-૧૮ મહાવીરસ્વામીથી પચનાભ તીર્થ કરેટલા વરસને અંતરે થશે ?

ઉ— મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણ પછી ૮૨૦૦૭ વર્ષ ને પાંચ માસે પચનાભ તીર્થ કરેટલા વરસે આવશે.

૨૫. શ્રી કુંવરજીભાઈ

સ્વ૦ આ.શ્રી વિજયનેમિસૂરિજીની ગહુલી.

(રચયિતા—સાધ્વીશ્રી કાંતાશ્રીજી—ભાવનગર.)

(રાગ—એ વ્રત જગમાં દીવો મેરે ખારે એ વ્રત જગમાં દીવો.)

એ શુરને નિત્ય નખીયે એ બહેની, એ શુરને નિત્ય નખીયે.
મધુપુરી નગરી નામ ભલેરું, જીવિતરવામી ત્રિરાજે;
ત્રિશઘાદેવીના છે નંદન, દેખી ભવિક મન મોહે.—ઓ બહેની. (૧)
તે નગરીમાં લક્ષ્મીચંદલાઈ, શેઠ વસે રે સોભાગી,
તસ ઘેર દિવાળી બાઘની કૂખથી, જન્મ્યા શુર વેરાગી.—ઓ.....(૨)
સંવત “ઝોગણીસે ઝોગણીસ”ના, કાર્તિક શુદ્ધ એકમ સારી;
ગુર વધાઈ સાંભળી પ્રેમે, હરખ્યા બહુ નરનારી.—ઓ.....(૩)
કંથાણ કરશે પુત્ર આ જગમાં, બાણી એવું સર્વે;
નેમચંદલાઈ શુભ નામ જ પાડ્યું, સહુએ બહુ ઉલ્લાસે.—ઓ.....(૪)
વ્યવહારિક ને ધાર્મિક શિક્ષણ, લીધું શુરએ મગનું;
બાલવયથી એ ધ્વજચારીનું, સંજમ પર મન માન્યું.—ઓ.....(૫)
ગરજાધિપતિ શુર શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી, નેમચંદના ભાવ બાણી;
સંવત “ઝોગણીસે પીરતાલીશ” સાલમાં, સોળમે વરસે દીક્ષા લીધી.—ઓ.....(૬)
જેઠ વદિ સાતમ શુભ તિથિએ, શુરજી ચારિત્ર વરીયા.
અભ્યાસ ઉત્તમ કરી ફરી જગમાં, બહુ ઉપકાર શુરએ કરીયા.—ઓ.....(૭)
એવા શુર ગુણવંત દયાળુ, (૧૬૧૦) ઝોગણીસે સાઠ વર્ષે;
વલ્લભીપુરમાં પંચાસ પદવી, પાંચા પૂરણ હર્ષે.—ઓ.....(૮)
ભાવનગરના ભાવિક શ્રાવક, શુરજીને ચોગ્ય જ જાણ્યા;
(૧૦૧૪) ઝોગણીસે ચોસઠ જેઠ સુદ છઠે, શુરજી સુરિ પદવી પામ્યાં.—ઓ.....(૯)
૬૦ વર્ષ ચાર માસ આઠ દિવસનું, ચારિત્ર શુરએ પાળ્યું;
દિવાળી અમાવાસ્યા શુભ દિવસે, નિર્વાણ શુરએ કીધું.—ઓ.....(૧૦)
સમતા સાગર સુરિમહારાજ, નેમિસૂરિજી ગુણધામી;
પરમ કૃપાળુ શુરની જગમાં, પૂરાય નહિ કદી ખામી.—ઓ.....(૧૧)
તીર્થોના ઉદ્ધાર કરનારા, શુરએ પ્રતિમાઓ ભરાવી;
આગમ અનુભવ પૂર્ણ લઈ જોણે, જશ બહુ જગમાં લીધો.—ઓ.....(૧૨)
દેશ વિદેશે વિહાર કરીને, શુરએ જશ ધણો લીધો;
તે શુરએ અરે! સ્વર્ગમાં જઈને, વિહાર શીદને કીધો!—ઓ.....(૧૩)
ધર્મધૂરંધર શુર ગુણવંતની, ખોટ પડી ગઈ પૂરી;
આપ વિના અમને હરધડીયે, આપે કોણ શીખ મધુરી!—ઓ.....(૧૪)
દયાના દરિયા એ શુરવરના, ગુણ બહુ યાદ જ આવે;
ગુણ સંભારી શ્રી નેમિસૂરિના, બાળાઓ ગુણ માવે.—ઓ.....(૧૫)
એમ શુરજીનું જીવન જાણી, ધ્યાન હૃદયમાં ધરીયે;
એ આત્માને પૂરણ શાંતિ, હોળે દેવલોકમાં.—ઓ.....(૧૬)

Reg. No. B. 156

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય.

લેખક:—મૌલિક:

ગણીતા પાશ્વિમાત્મ વિદ્વાન ડૉ. ભુલ્લરના અગ્રેજી ગ્રંથનો આ અનુવાદ શ્રીયુત મોતીચંદ્રભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયાએ પોતાની રાચક શૈલીમાં કરેલો છે. કળિકાળસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના નામ અને સામર્થ્યથી કાણુ અગ્નણુ છે ? વિદ્વાન કર્તાએ આ ગ્રંથમાં તેઓશ્રીને લગતા વિધિવિધ દૃષ્ટિબિંદુઓ રજૂ કર્યા છે. ખાસ જનજીવા યોગ્ય ગ્રંથ છે. લગભગ અઢીસો પાનાનો ગ્રંથ છતાં મૂલ્ય માત્ર બાર આના, પોરોજી એ અધના. વિશેષ નકલ મંગાવનારે પત્રવ્યવહાર કરવો.

શ્રી ત્રિપદ્મશલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર

પર્વ ૧ થી ૧૦ : વિભાગ ૫

આ આખા ગ્રંથમાં દશ પર્વ છે. કન્નિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યની આ અપૂર્વ કૃતિ છે. મૂળના શ્લોક ૩૪૦૦૦ છે. તેનું ભાષાંતર જુદા જુદા પાંચ ભાગમાં પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. ૧ પ્રથમ ભાગ-પર્વ ૧-૨ શ્રી ઋષભદેવ, અજિતનાથ વગેરેના ચરિત્ર. કિં. રા. ૩-૪-૦ ૨ બીજો ભાગ-પર્વ ૩-૪ ૫-૬ શ્રી સંભવનાથથી મુનિસુતરનાગી સુધીનાં ચરિત્ર. કિં. રા. ૩-૪-૦ ૩ ત્રીજો ભાગ-પર્વ ૭ મુ. જૈન રામાયણ. ને શ્રી નમિનાથ ચરિત્ર કિં. રા. ૧-૮-૦ ૪ ચોથો ભાગ-પર્વ ૮-૯. શ્રી નેમિનાથ ને પાર્શ્વનાથ વગેરેનાં ચરિત્ર કિં. રા. ૩-૦-૦ ૫ પાંચમો ભાગ પર્વ ૧૦ મુ. શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સવિસ્તર ચરિત્ર કિં. રા. ૨-૮-૦ (પહેલો તથા પાંચમો ભાગ હાલ સીલીકમાં નથી.)

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિવિરચિત.

શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર

આ આખા ગ્રંથનું ભાષાંતર અગ્રે પાંચ ભાગમાં છપાવીને પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. એમાં રચેલ ૨૪ ને વ્યાખ્યાન ૩૬૦ છે. દરેક વ્યાખ્યાનમાં એકેક કથા છે. બીજો ભાગ શીલીકમાં નથી. ભાગ ૧ લો રા. ૨૧, ભાગ ત્રીજો રા. ૨, ચોથો ભાગ રા. અને પાંચમા ભાગના રા. આ ગ્રંથ અંગ્રેઝ છે. આવો વર્ષના દિવસપ્રમાણુ વ્યાખ્યાનવાગો બીજો કોઈ ગ્રંથ નથી. ભાષાંતર પણ સરલ ભાષામાં સુંદર કરવામાં આવેલ છે. કર્તાએ પ્રયાસ બહુ સારો કર્યો છે.

શ્રી ઉપમિત ભવપ્રપંચ કથા ભાષાંતર

ભાગ ૧-૨-૩-૪

પ્રથમના ૩ ભાગમાં આખા ગ્રંથનું ભાષાંતર સંપૂર્ણ આવે છે. આ પણ એક અપૂર્વ અને અંગ્રેઝ ગ્રંથ છે. ત્રણે ભાગ મળીને કિંમત રા. હા છે. ચોથા ભાગ તરિકે તે ગ્રંથના કર્તા શ્રી સિદ્ધર્ષિગણીનું ચરિત્ર ધણું વિસ્તારથી આપવામાં આવ્યું છે તેની કિંમત રા. ૩ છે. જરૂર મંગાવો ને વાંચો. બજો-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક: શ્રાદ્ધ શુભાગચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.